

ПРОТОКОЛ

№ 275

София, 17.12.2020 година

Днес, 17.12.2020 г. от 10:40 ч. се проведе закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в състав „Енергетика“, ръководено от председателя доц. д-р Иван Н. Иванов.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна и главният секретар Росица Тоткова (без право на глас).

На заседанието присъстваха П. Младеновски – директор на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, А. Иванова - директор на дирекция „Природен газ“, Р. Тахир – началник на отдел „Цени, лицензии и пазари – природен газ“, И. Александров – началник на отдел „Цени и лицензии: електропроизводство и експерти на КЕВР.

Председателят установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад с вх. № Е-ДК- 1024 от 14.12.2020 г. относно заявление с № Е-15-20-57#1 от 11.12.2020 г., подадено от „Булгаргаз“ ЕАД за утвърждаване на цена за месец януари на 2021 г., по която общественият доставчик ще продава природен газ на крайните снабдителни и на лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия.

Работна група: Агапина Иванова, Елена Маринова, Ремзия Тахир, Грета Дечева,
Михаела Андреева, Хриси Йорданова, Александра Димитрова,
Деница Лефтерова, Димитър Дуевски

2. Доклад с вх. № Е-Дк-1025 от 14.12.2020 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, след отмяна на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 11, с сила Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на Върховния

административен съд по адм. дело № 7996 от 2019 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Петя Георгиева, Йовка Велчева и Надежда Иванова

3. Доклад с вх. № Е-Дк-1026 от 14.12.2020 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия на „Топлофикация-Перник“ АД, след отмяна на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 12, с Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 7728 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5719 от 2019 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Петя Георгиева, Йовка Велчева и Надежда Иванова

4. Доклад с вх. № Е-Дк- 1027 от 14.12.2020 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД, след отмяна на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 13, с Решение № 5301 от 07.08.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав по адм. дело № 773 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 4807 от 24.04.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 11650 от 2019 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Цветанка Камбурова, Йовка Велчева и Надежда Иванова

5. Доклад с вх. № Е-Дк-1028 от 14.12.2020 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД, след отмяна Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 14, с Решение № 3550 от 28.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 45 състав по адм. дело № 7727 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 10864 от 07.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7813 от 2019 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Диана Николкова, Йовка Велчева и Надежда Иванова

6. Доклад с вх. № Е-Дк-1029 от 14.12.2020 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия на „Топлофикация – Враца“ ЕАД, след отмяна Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 6, с влязло в сила Решение № 275 от 10.01.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. д. № 7724/2018 г., оставено в сила с Решение № 11107 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 1399 от 2019 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Диана Николкова, Йовка Велчева и Надежда Иванова

7. Доклад с вх. № Е-Дк-1030 от 14.12.2020 г. и проект на решение относно

утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД, след отмяна на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 4 на Комисията за енергийно и водно регулиране с Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4240 от 2019 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Цветанка Камбурова, Йовка Велчева и Надежда Иванова

По т.1. Комисията разглежда доклад с вх. № Е-ДК- 1024 от 14.12.2020 г. относно заявление с № Е-15-20-57#1 от 11.12.2020 г., подадено от „Булгаргаз“ ЕАД за утвърждаване на цена за месец януари на 2021 г., по която общественият доставчик ще продава природен газ на крайните снабдители и на лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия.

Административното производство е образувано по подадено в Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) заявление с вх. № Е-15-20-57#1 от 11.12.2020 г. от „Булгаргаз“ ЕАД, съдържащо искане за утвърждаване на цена за месец януари 2021 г., по която общественият доставчик да продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, включително компонента за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото по чл. 11а, ал. 2 от Наредба № 2 от 19.03.2013 г. за регулиране на цените на природния газ (НРЦПГ) и компонента за дейността „обществена доставка“ по чл. 17, ал. 7 от същата наредба.

Посоченото по-горе заявление и неговите приложения са обозначени с гриф „търговска тайна“. В тази връзка, заявителят е предоставил и неупотребителен вариант на същите, заведен в деловодната система на КЕВР с вх. № Е-15-20-57 от 11.12.2020 г.

За разглеждане и анализ на подаденото заявление е сформирана работна група със Заповед № 3-Е-222 от 11.12.2020 г. на председателя на КЕВР.

След разглеждане на данните и документите по заявление с вх. № Е-15-20-57#1 от 11.12.2020 г. се установи следното:

Съгласно чл. 30, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), цените на природния газ не подлежат на регулиране при установяване от КЕВР наличието на конкуренция, която създава предпоставки за свободно договаряне на цените при пазарни условия. Към момента, на пазара на природен газ не са налице фактически предпоставки за формиране на конкурентна среда, поради което Комисията следва да регулира цената, по която общественият доставчик продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия.

С Решение № Ц-41 от 01.12.2020 г. КЕВР е утвърдила за месец декември 2020 г. цена, по която общественият доставчик продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, в размер на 27,70 лв./MWh (без цени за достъп, пренос, акциз и ДДС).

„Булгаргаз“ ЕАД е подало заявление с вх. № Е-15-20-57#1 от 11.12.2020 г., с което в качеството си на обществен доставчик на природен газ, е поискало да му бъде утвърдена за месец януари 2021 г. цена, по която да продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия. Предложената от заявителя цена е в размер на 25,86 лв./MWh (без цени за достъп, пренос, акциз и ДДС) и включва компонента за дейността „обществена доставка“ в размер на (...) лв./MWh и компонента „задължения към обществото“ в размер на (...) лв./MWh.

Горната цена, по силата на чл. 30, ал. 1, т. 7 от ЗЕ се утвърждава от КЕВР

ежемесечно, като същата се прилага от първо число на месеца, за който е утвърдена. В този смисъл, във връзка със заявление с вх. № Е-15-20-57#1 от 11.12.2020 г., КЕВР следва да утвърди цена на природния газ, която „Булгаргаз“ ЕАД да прилага считано от 01.01.2021 г.

Съгласно чл. 33 от НРЦПГ в едномесечен срок преди подаване в комисията на заявленията за утвърждаване на нови цени общественят доставчик оповестява в средствата за масово осведомяване предложението си за утвърждаване на нови цени. В тази връзка, „Булгаргаз“ ЕАД е представило доказателства за оповестяване, а именно: разпечатки от интернет страници на електронни издания на вестници и от интернет страницата на дружеството.

Правилата за образуване, респективно утвърждаване на цената, по която общественят доставчик продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, са регламентирани в чл. 17 от НРЦПГ.

Между „Булгаргаз“ ЕАД и ООО „Газпром экспорт“ е сключено Допълнение № 13 от 2 март 2020 г. към Договор № 02-12-13 от 15.11.2012 г. за доставка на природен газ (Договор № 02-12-13 от 15.11.2012 г.), според което цената на природния газ се изчислява всеки месец и се образува по хибридна ценообразуваща формула, включваща (...) и (...) компонента.

„Булгаргаз“ ЕАД е представило информация и обосновка на факторите, формиращи цената на природния газ за месец януари 2021 г.

I. Анализ на данните и документите относно образуване на цената за месец януари 2021 г., по която общественят доставчик да продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия:

Цената на природния газ на входа на газопреносните мрежи като компонента на цената, по която общественят доставчик продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, е изчислена от обществения доставчик при отчитане на следните фактори:

1. Заявени прогнозни количества природен газ от внос за вътрешния пазар и от запаси природен газ

Във връзка с образуването на цената на вход на газопреносните мрежи съгласно чл. 17, ал. 3, изр. второ от НРЦПГ „Булгаргаз“ ЕАД е представило към заявлението справка за общото количество природен газ за м. януари 2021 г. и относителния дял на количествата за обществена доставка на природен газ, програмата за освобождаване на природен газ, както и по двустранните договори за доставка на природен газ. Общото количество природен газ за месец януари 2021 г. възлиза на (...) MWh, от които по договор за доставка на природен газ с ООО „Газпром экспорт“ – (...) MWh, а от добив на природен газ от ПГХ „Чирен“ – (...) MWh. Общото количество е разпределено, както следва: за дейността „обществена доставка“ на природен газ – (...) MWh или (...)%; за програма за освобождаване на природен газ – (...) MWh или (...)%; по двустранните договори – (...) MWh или (...)%, от общото количество природен газ.

„Булгаргаз“ ЕАД е формирало прогнозните количества природен газ за обществена доставка през месец януари 2021 г. въз основа на заявените прогнозни количества в енергийни единици от крайните снабдители на природен газ и лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, съгласно приложен към заявлението списък. Съгласно предоставената обосновка, към датата на подаване на заявлението „Топлофикация София“ ЕАД не е сключило договор за доставка на природен газ през 2021 г. с „Булгаргаз“ ЕАД, но предвид лицензионните си задължения, общественят доставчик е прогнозировал необходимите му количества природен газ. В случай, че към 01.01.2021 г. „Булгаргаз“ ЕАД не е сключило договор с „Топлофикация София“ ЕАД за доставка на природен газ по регулирана цена, прогнозните количества за

обществена доставка за м. януари 2021 г. следва да се намалят с прогнозираните количества природен газ за „Топлофикация София“ ЕАД.

2. Условия по договора за доставка на природен газ

Според Допълнение № (...) от 30.12.2019 г., към Договор № 02-12-13 от 15.11.2012 г., считано от 01.01.2020 г., пунктът за предаване-приемане на природния газ е газоизмервателна станция (ГИС) „Странджа 2“, намираща се на територията на Р България, близо до границата Турция/България.

Съгласно Допълнение № 13 от 02.03.2020 г. към Договор № 02-12-13 от 15.11.2012 г., цените на природния газ се образуват по хибридна ценообразуваща формула, включваща (...) % (...) и (...) % (...) компоненти. Цената на доставените количества природен газ се изчислява в \$/MWh за всеки месец по регламентираната в това допълнение формула, както следва: (...) компонента се изчислява на тримесечни периоди, като базовата цена P_0 е равна на (...) \$/MWh; (...) компонента се изчислява ежемесечно чрез индекса (...) (месец напред), публикуван в електронното издание (...) през последния работен ден от месеца, предшестващ месеца на доставка, в EUR/MWh. За целите на конвертиране от евро в щатски долари за MWh се използва средномесечния курс на (...) за съответния месец на доставка с точност до четвъртия знак след запетаята.

Цените на алтернативните горива, които са в основата на (...) компонента за определяне на доставните цени на природния газ, са изчислени за месец януари 2021 г., като средноаритметична стойност на ежемесечните цени на тези горива за деветмесечен период, предшестващ определянето на (...) компонента за I тримесечие на 2021 г., в т.ч. за м. януари 2021 г. Въз основа на цените на алтернативните на природния газ горива, мазут със съдържание на сяра 1% и газьол със съдържание на сяра 0,1%, изчислената от „Булгаргаз“ ЕАД (...) компонента за м. януари 2021 г. е в размер на (...) \$/MWh.

„Булгаргаз“ ЕАД е изчислило (...) компонента при отчитане на динамиката на ежедневните цени на (...) към 08.12.2020 г. Очакваният ценообразуващ (...) за месец януари е в размер на (...) EUR/MWh, използваният средномесечен курс на (...) е в размер на (...) и е приложен за изчисляването на цената за месец януари 2021 г. При посочените изходни данни дружеството е изчислило (...) компонента за м. януари 2021 г. в размер на (...) \$/MWh.

Отчитайки данните за (...) и (...) компонента, която е с по-голям относителен дял в ценообразуващата формула, очакваната доставна цена на природния газ за месец януари 2021 г. е в размер на (...) \$/MWh.

При утвърждаване на цената от 01.01.2021 г. следва да бъдат съобразени стойността на (...) в последния работен ден на м. декември 2020 г., данните за средномесечния курс за м. декември на (...), прилаган при конвертиране на (...) от евро в долари за MWh и осреднените цени на алтернативните на природния газ горива: мазут със съдържание на сяра 1% и газьол със съдържание на сяра 0,1%.

3. Осреднен валутен курс на Българската народна банка на лева спрямо чуждестранната валута, в която се заплаща внасяният в страната природен газ

Валутният курс на лева към щатския долар, осреднен за период от четиридесет и пет дни, предхождащи месеца на внасяне на предложението за утвърждаване на цена (17.10.2020 г. – 30.11.2020 г.), е в размер на 1,65434 лв. за 1 щатски долар и е изчислен от дружеството съгласно чл. 17, ал. 3 от НРЦПГ.

Съгласно чл. 17, ал. 7 от НРЦПГ, цената, по която общественият доставчик продава природен газ на крайните снабдителите и на лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, включва и компонента за дейността „обществена доставка“ в размер до 2,5 на сто в годишен аспект от средната покупна цена на природния газ. Съгласно чл. 17, ал. 8 от НРЦПГ, компонентата включва икономически обосновани разходи и възвръщаемост на капитала за дейността обществена доставка, определени по реда на чл. 10 и 13 от НРЦПГ. При наличие на общи разходи за обществена доставка на природен газ, за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ и за доставка на природен газ по двустранни договори тези разходи се разпределят

пропорционално на количествата природен газ към съответната дейност. В тази връзка към заявлението дружеството е представило справка за общото количество природен газ за 2021 г. и относителния дял на количествата за обществената доставка на природен газ, програмата за освобождаване на природен газ, както и двустранните договори. Общото количество природен газ за 2021 г. е в размер на (...) MWh. Количествата са, както следва: за дейността „обществената доставка“ на природен газ – (...) MWh или (...)% , за продажба на организиран борсов пазар на природен газ – (...) MWh или (...)% и по двустранни договори – (...) MWh или (...)% , от общото количество природен газ.

„Булгаргаз“ ЕАД е представило справка за общите разходи и разпределението им според дела на горепосочените количества природен газ. Общата сума на разходите е в размер на (...) хил. лв., като този размер включва само условно-постоянни разходи (УПР), като променливи разходи не са прогнозирани. В приложената обосновка общественият доставчик посочва, че предвидените прогнозни разходи по икономически елементи за 2021 г. са резултат от очаквано начисляване на оптимизирани разходи за материали, външни услуги, амортизации, трудови възнаграждения, социални осигуровки и др. По отношение на УПР заявителят е посочил, че размерът им за 2021 г. в сравнение с планираните за 2020 г. УПР намалява с общо (...) хил. лв., като намаляването се дължи на:

- намалени с (...) хил. лв. разходи за заплащане на държавни такси по съдебни дела, свързани със събиране на вземания от неизрядни клиенти;

- намалени със (...) хил. лв. разходи за лицензионни такси, вследствие на изменението на чл. 30, ал. 1, т. 7 от ЗЕ, в резултат на което съществено се стеснява кръгът на лицата, на които „Булгаргаз“ ЕАД, считано от 01.01.2020 г. продава природен газ на регулирана цена;

- увеличени прогнозни разходи за амортизации с (...) хил. лв., разчетени на база съществуващи активи и прогнозна инвестиционна програма на дружеството за 2021 г. Увеличението на прогнозата за закупуване на активи за 2021 г. се дължи на необходимостта промени в основните софтуерни програми и платформи, предвид промените, включени в новите договори с клиенти, а също и от реновиране на работната среда и съхранението на базата с данни, извършване на пенетрейшън тест на системите и доразработване на функционалностите на съществуващите системи;

- повишени с (...) хил. лв. разходи за заплати, предвид увеличението в страната от 01.01.2021 г. на минималната работна заплата в размер на 650 лв. Дружеството предвижда и покачване на прага на социалните осигуровки, което ще окаже пряко въздействие върху трудовите възнаграждения, социалните разходи и социалните осигуровки;

- увеличени с (...) хил. лв. разходи за експертни, консултантски и одиторски услуги, предвид необходимостта от разрешаване на казуси по договор за доставка на природен газ от Каспийския регион, по арбитражен спор с „Трансгаз“ Румъния.

Заявителят посочва, че за 2021 г. не са планирани променливи разходи за дейността „обществена доставка“.

Разпределението на общите разходи, които за 2021 г. включват само УПР, е пропорционално на количествата природен газ към съответната дейност и е следното: за дейността „обществена доставка“ – (...) хил. лв.; за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ – (...) хил. лв.; за доставка на природен газ по двустранни договори общо разходи – (...) хил. лв.

При изчисляването на компонентата за дейността „обществена доставка“ „Булгаргаз“ ЕАД е прогнозирано годишните разходи за 2021 г. по икономически елементи, включващи разходи за: материали, външни услуги, амортизации, трудови възнаграждения, социални осигуровки и други разходи за дейността. Общата сума на прогнозните годишни разходи за дейността „обществена доставка“ за 2021 г. е в размер на 3737 хил. лв. Последните са разпределени пропорционално за всеки от периодите на изменение на цената на природния газ и възлизат на (...) хил. лв. за месец януари.

Съгласно чл. 17, ал. 11 от НРЦПГ, при изчисляването на компонентата за дейността „обществена доставка“ в прогнозните годишни променливи разходи се

включват разходите за съхранение на природен газ, които се изчисляват въз основа на представен от дружеството план за количества природен газ за нагнетяване и добив, остойностени с действащата цена за съхранение, утвърдена от Комисията. От приложената обосновка е видно, че „Булгаргаз“ ЕАД не планира да съхранява количества природен газ, извън тези по Плана, поради което за 2021 г., в т.ч. за м. януари 2021 г., не са планирани променливи разходи. В случай че такива бъдат заплащани от „Булгаргаз“ ЕАД, при изчисляване на компонентата по чл. 17, ал. 7 от НРЦПГ, те ще бъдат документирани съгласно ал. 11 на същия член от НРЦПГ.

„Булгаргаз“ ЕАД е представило и справка за прогнозната обща стойност на активите за 2021 г., която е в размер на (...) хил. лв., като разпределението е следното: за дейността „обществена доставка“ – (...) хил. лв.; за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ – (...) хил. лв. и за доставка на природен газ по двустранни договори – (...) хил. лв.

Съгласно чл. 13, ал. 4 от НРЦПГ, Комисията определя нормата на възвръщаемост на капитала при отчитане на фактори, като: безрискова доходност, сравнения с други предприятия с подобна степен на риск, достъп до финансиране, текущи финансови и икономически условия в страната, капиталова структура на предприятието.

Съгласно чл. 13, ал. 5 от НРЦПГ, Комисията определя нормата на възвръщаемост на капитала чрез модела за оценка на капиталовите активи и въз основа на данни от: международно признати източници на информация относно отраслов безлостов коефициент β за страните-членки от Европейския съюз, обща пазарна рискова премия за Р България, формирана като сума от базовата рискова премия за развити пазари и премията за специфичния за държавата риск; данни на Българската народна банка относно безрисковата норма на възвръщаемост, при използване на дългосрочния лихвен процент за оценка степента на конвергенция, като средна стойност за 12-месечен период преди месеца на оповестяване на предложението за цена.

„Булгаргаз“ ЕАД е изчислило среднопретеглената норма на възвръщаемост на капитала за 2021 г. по модел за оценка на капиталовите активи в размер на 6,17%, при норма на възвръщаемост на собствения капитал в размер на 7,26%, и норма на възвръщаемост на привлечения капитал 0,85%, при отчитане на данъчните задължения.

Прогнозната структура на капитала на дружеството за 2021 г. е следната: собствен капитал – (...) хил. лв. или 73,71%, привлечен капитал – (...) хил. лв. или 26,29%.

Във връзка с размера на прогнозирания за 2021 г. привлечен капитал, „Булгаргаз“ ЕАД е представило информация и документи, от които е видно, че за изпълнение на лицензионните си задължения дружеството е осигурило допълнително финансиране чрез сключването на договори за краткосрочен заем-овърдрафт в размер на (...) хил. лв., с оглед гарантиране на доставките на природен газ за страната. Общественият доставчик е страна по договори за кредит овърдрафт (приложени към заявлението), както следва: Договор № (...) в размер на (...) хил. лв.; Договор № (...) в размер на (...) хил. лв.; Договор № (...) в размер на (...) хил. лв. и Договор № (...) в размер на (...) хил. лв. Посочените овърдрафти са със срок до 1 година и имат за цел да осигурят допълнителен капиталов буфер, предназначен за финансиране на текущата дейност на дружеството, като за 2021 г. е планирано увеличаване на размера им до (...) хил. лв.

При прилагане Модела за оценка на капиталовите активи за изчисляване на нормата на възвръщаемост на собствения капитал от дружеството е използван безлостов коефициент β (power) за страните-членки от Европейския съюз в размер на 0,64 по данни, публикувани на официалния сайт на Aswath Damodaran – Stern School of Business. При отчитане на капиталовата структура на дружеството, безлостовият коефициент се преобразува в лостов, с размер 0,87. Общата пазарна рискова премия за Република България е 8,03%, формирана като сума от базовата рискова премия за развити пазари (5,23%) и премията за специфичния за държавата риск (2,80%) по актуализирани данни от месец юли 2020 г. от горепосочения източник. За изчисляване на безрисковата норма на възвръщаемост е използван дългосрочният лихвен процент (ДЛП) за оценка степента на

конвергенция, който представлява доходността по дългосрочните ценни книжа (със срок над 10 години) в Р България. Премията в размер на 0,2536% е изчислена по данни на Българската народна банка (БНБ), като среднопретеглен ДЛП за 12-месечен период преди месеца на оповестяване на предложението за цена, а именно: ноември 2019 г. – октомври 2020 г.

Предложената от „Булгаргаз“ ЕАД среднопретеглена норма на възвръщаемост на капитала е в размер на 6,17%, изчислена при използване на 73,71% собствен капитал с норма на възвръщаемост от 7,26%, дял на привлечения капитал 26,29% с норма на възвръщаемост 0,85% и при отчитане на данъчните задължения.

Възвръщаемостта за дейността „обществена доставка“ се преизчислява за всеки период на изменение на компонентата цена на природния газ на входа, в зависимост от промяната в стойността на оборотния капитал и на паричните разходи на обществения доставчик. Оборотният капитал за м. януари 2021 г. е в размер на (...) хил. лв. и е изчислен като 1/8 от месечната сума на разходите за покупка на природен газ, УПР и променливи разходи, намалени със стойността на амортизацията. Регулаторната база на активите за месец януари 2021 г. е в размер на (...) хил. лв., а възвръщаемостта на активите за периода е в размер на (...) хил. лв.

Предложеният размер от обществения доставчик на компонентата за дейността „обществена доставка“ е (...) лв./MWh, като представлява (...) % от компонентата цена на вход на газопреносната мрежа.

Съгласно чл. 17 от НРЦПГ При определяне на нормата на възвръщаемост на собствения капитал на „Булгаргаз“ ЕАД следва да се използват данни за пазарните величини, като се отчете безлостов коефициент β (power) за страните-членки от Европейския съюз, общата пазарна рискова премия за страната, както и безрисковата норма на възвръщаемост.

След анализ на актуалните данни за горепосочените параметри е установено, че безлостовият коефициент β (power) за страните-членки от Европейския съюз към м. януари 2020 г. е в размер на 0,57. Останалите параметри са с актуални стойности.

С оглед изложеното, нормата на възвръщаемост на собствения капитал на „Булгаргаз“ ЕАД следва да бъде изчислена въз основа на безлостовия коефициент β (power) за страните-членки от Европейския съюз в размер на 0,57 по данни от сайта на Aswath Damodaran. При отчитане на капиталовата структура на дружеството, безлостовият коефициент се преобразува в лостов, с размер 0,77. Общата пазарна рискова премия за Р България е 8,03%, формирана като сума от базовата рискова премия за развити пазари (5,23%) и премията за специфичния за държавата риск (2,80%) по актуализирани данни от горепосочения източник. Премията е в размер на 0,2536%, изчислена като средна стойност на ДЛП за 12-месечен период ноември 2019 г. – октомври 2020 г. по данни на БНБ.

При прилагане на горепосочения актуален размер на безлостов коефициент, нормата на възвръщаемост на собствения капитал на „Булгаргаз“ ЕАД се изчислява в размер на 6,44%, която е по-ниска от изчислената от дружеството. Среднопретеглената норма на възвръщаемост на капитала се изчислява в размер 5,50%, при използване на 73,71% собствен капитал с норма на възвръщаемост на собствения капитал от 6,44% и 26,29% привлечен капитал с възвръщаемост от 0,85%, при отчитане на данъчните задължения.

Предвид горното, за регулаторния период 2021 г. е обосновано предложената от „Булгаргаз“ ЕАД среднопретеглена норма на възвръщаемост на капитала в размер на 6,17% да бъде коригирана на 5,50%.

Намалението на среднопретеглената норма на възвръщаемост на капитала на дружеството води до промяна на размера на възвръщаемостта на активите от (...) хил. лв. на (...) хил. лв. В резултат се променя стойността на компонентата за дейността „обществена доставка“ от (...) лв./MWh на (...) лв./MWh, или (...) % от компонентата цена на вход на газопреносната мрежа.

II. По отношение на компонентата за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото:

По силата на чл. 35 от ЗЕ, енергийните предприятия имат право да предявят искане за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени им задължения към обществото, включително свързани със сигурността на снабдяването, защитата на околната среда и енергийната ефективност. Съгласно чл. 11а, ал. 1 от НРЦПГ, когато задължение към обществото е наложено на повече от едно енергийно предприятие, произтичащите от това задължение разходи се компенсират на съответните енергийни предприятия пропорционално на частта от наложеното им задължение към обществото чрез цените, които се заплащат от техните клиенти. В този случай, признатите от Комисията разходи се определят като отделна компонента в утвърдената цена на съответното енергийно предприятие и се възстановяват от неговите клиенти и/или от крайните снабдители на природен газ, с които има сключен договор за доставка, въз основа на тяхното измерено потребление – чл. 11а, ал. 2 от НРЦПГ. Съгласно чл. 11а, ал. 3 от НРЦПГ, за енергийно предприятие, което има издадена лицензия за дейността „обществена доставка на природен газ“, прогнозните количества природен газ се формират въз основа на заявените количества от крайните снабдители на природен газ и от лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, количествата природен газ за продажба по чл. 176а, ал. 1 от ЗЕ и количествата по двустранните му договори. Член 11а, ал. 4 от НРЦПГ предвижда коригиране на компонентата за всеки следващ ценови период въз основа на разликата между прогнозните и реално отчетените разходи от наложеното задължение към обществото през предходни ценови периоди.

„Булгаргаз“ ЕАД е приложило: график за съхранение на природен газ през 2020 г. по действащия План за действие при извънредни ситуации (План), одобрен от министъра на енергетиката, съдържащ прогнозни и отразени окончателни отчетни данни за реализирани и нагнетени количества газ в ПГХ „Чирен“ и заплатени суми за тяхното съхранение; акт за нагнетяване, съхранение и добив на количества природен газ с отразена стойност на услугата по съхранение за месец ноември 2020 г. Общественият доставчик е приложил следните доказателства за извършените от него разходи: акт за м. ноември 2020 г. за нагнетяване и съхранение на количества природен газ и стойност на услугата по съхранение; фактура от „Булгартрансгаз“ ЕАД № 0000504036 от 01.12.2020 г., ведно с платежно нареждане за плащане на суми по тази фактура. След изготвяне на отчетите за съхраняваните и добитите количества природен газ през месец декември 2020 г., при наличие на разлики между планираните и отчетените разходи за съхранение по графика за 2020 г., същите ще бъдат отразени в компонентата по чл. 11а от НРЦПГ, която ще бъде част от цената за м. февруари 2021 г.

С подаденото заявление „Булгаргаз“ ЕАД предлага в цената на природния газ за месец януари 2021 г. да бъде включена компонента за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото, в размер на (...) лв./MWh. Искането е свързано с изпълнение на наложени на дружеството задължения, произтичащи от действащия План. В тази връзка дружеството е приложило предварителен график, тъй като на този етап „Булгаргаз“ ЕАД не разполага със съгласуван график за добив и нагнетяване на природен газ в ПГХ „Чирен“ за 2021 г. Съгласно Правилата за ползване на ПГХ „Чирен“, операторът на съоръжението за съхранение обявява, в срок не по-късно от 30 дни преди началото на нагнетателния период, на интернет страницата си свободния капацитет за съхранение през предстоящата газова година. Съгласно т. 3.5 от Плана, предприятията, които доставят природен газ на клиенти с неравномерно потребление (в т.ч. топлофикационни дружества и крайни снабдители) са длъжни да осигуряват количества природен газ за компенсиране на неравномерността в потреблението на своите клиенти. Общественият доставчик попада в кръга на предприятията за природен газ по т. 3.5.1, които имат задължения, произтичащи от Плана и носят отговорност за сигурността на доставките (аргумент от т. 1.6.4 и т. 3.1 от Плана). Съгласно Плана, неравномерно е потреблението на клиенти, при които месечният коефициент на натоварване е по-малък от

60%.

Съгласно т. 3.5.8 от Плана, разходите на предприятията за поддържане на запаса от природен газ по т. 3.5.1 се възстановяват чрез цените на лицензионните услуги по реда на чл. 35 от ЗЕ. За обществения доставчик количеството природен газ, изчислено за 2021 г. съгласно т. 3.5.1 на Плана, е в размер на (...) MWh, представляващ обем от 20% от годишните заявки за доставка от топлофикационни дружества и крайни снабдители на природен газ. Съгласно т. 3.9 от Плана, „Булгаргаз“ ЕАД ще заплаща съхранението на тези количества природен газ по регулирани цени.

Представен е график за съхранение на природен газ през 2021 г. по Плана за действие при извънредни ситуации, съдържащ данни за предстоящите за реализиране и нагнетяване количества природен газ в ПГХ „Чирен“ и суми за тяхното съхранение. Прогнозните разходи на дружеството за 2021 г. за съхранение на количествата по Плана са изчислени при цена за съхранение на природен газ в ПГХ „Чирен“ 2,49 лв./хм³/месец, преизчислена в лева за MWh. При нейното изменение, както и след съгласуване на окончателен график с „Булгартрансгаз“ ЕАД за съхранение на количествата по Плана, „Булгаргаз“ ЕАД ще актуализира предварителния график, в т.ч. и очакваните разходи, въз основа на които се образува компонентата по чл. 11а от НРЦПГ.

В резултат на отразените данни за 2021 г., получената компонента по чл. 11а, ал. 2 от НРЦПГ за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото за месец януари 2021 г. се изчислява в размер на (...) лв./MWh.

Въз основа на извършения анализ на данните от подаденото заявление и предоставените документи и обосновки е установено следното:

Разходите за закупуване на природен газ по договора с ООО „Газпром экспорт“ и от запаси природен газ в ПГХ „Чирен“ с цел продажба на вътрешния пазар на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, за програмата за освобождаване на природен газ, както и по двустранните договори възлизат на (...) лв.

Цената на природния газ на вход на газопреносните мрежи като компонента на цената, по която общественият доставчик продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, е в размер на (...) лв./MWh и е изчислена, като разходите за закупуване на природен газ са разделени на предвидените общи количества природен газ за месец януари 2021 г.:

(...) **лв./MWh**

В съответствие с чл. 17, ал. 7 от НРЦПГ, към компонентата цена на природния газ на входа на газопреносните мрежи, се прибавя стойността на компонентата за дейността „обществена доставка“, изчислена пропорционално на количествата природен газ, предназначени за дейността „обществена доставка“, която за месец януари 2021 г. е в размер на (...) лв./MWh:

(...) **лв./MWh**

В съответствие с чл. 11а, ал. 2 от НРЦПГ, към горепосоченото се прибавя и компонента за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото, която за месец януари 2021 г. е в размер на (...) лв./MWh:

(...) **лв./MWh**

Въз основа на предоставените данни и документи и след направените изчисления, цената за месец януари 2021 г., по която общественият доставчик следва да продава

природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, е в размер на 25,84 лв./MWh (без цени за достъп, пренос, акциз и ДДС).

Съгласно чл. 21, ал. 2 от НРЦПГ, цените за продажба на природен газ от крайните снабдители се изменят в съответствие с промяната на цената, по която общественият доставчик продава природен газ на крайните снабдители на природен газ и на лица, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия.

№	Енергийни предприятия	Предели цени при продажба на природен газ от крайните снабдители с включени ценови компоненти: цена на природния газ и цена за снабдяване, както и с включени цени за пренос на природен газ през газоразпределителните мрежи				
		Стопански клиенти с равномерно потребление	Стопански клиенти с неравномерно потребление		Битови клиенти	
		лв./MWh	лв./MWh	Цена за снабдяване, (лв./клиент на месец)*	лв./MWh	Цена за снабдяване, (лв./клиент на месец)*
1	Овергаз Мрежи АД – Столична община, СОР Банка и община Божурище, територии "Изток", "Запад", "Север" и "Юг" ****				51,68	3,13
	до 53 MWh/год., вкл.		51,68	3,13		
	до 528 MWh/год., вкл.	43,95	52,31			
	до 1057 MWh/год., вкл.	42,89	51,44			
	до 2113 MWh/год., вкл.	41,83	50,58			
	до 4226 MWh/год., вкл.	40,76	49,70			
	до 6339 MWh/год., вкл.	40,13	49,19			
	до 8452 MWh/год., вкл.	39,69	48,83			
	до 10 565 MWh/год., вкл.	39,34	48,54			
	до 21 130 MWh/год., вкл.	38,26	47,65			
	до 31 695 MWh/год., вкл.	37,61	47,11			
	до 42 260 MWh/год., вкл.	37,14	46,72			
	до 52 825 MWh/год., вкл.	36,78	46,43			
	до 73 955 MWh/год., вкл.	36,20	45,94			
	до 105 650 MWh/год., вкл.	35,57	45,42			
	над 105 650 MWh/год.	34,82	44,78			
	метанстанции до 4226 MWh/год., вкл.		38,18			
	метанстанции до 10 565 MWh/год., вкл.		37,55			
метанстанции над 10 565 MWh/год.		36,37				
обекти на "Топлофикация София": ВОЦ "Суша река", ВОЦ "Левски Г" и ВОЦ "Хаджи Димитър"		27,09				
2	"Аресгаз" ЕАД – за обособена територия "Добруджа" и общини Добрич, Тервел, Търговище и Омуртаг****				51,35	
	до 10 000 m³/год., вкл.*****	44,93	49,47			
	от 10 001 до 20 000 m³/год., вкл.*****	44,12	48,24			
	от 20 001 до 50 000 m³/год., вкл.*****	42,76	47,00			
	от 50 001 до 100 000 m³/год., вкл.*****	41,36	46,50			
	от 100 001 до 200 000 m³/год., вкл.*****	40,85	45,77			
	от 200 001 до 500 000 m³/год., вкл.*****	39,62	45,23			
	от 500 001 до 1 000 000 m³/год., вкл.*****	39,19	44,58			
	над 1 000 000 m³/год., вкл.*****	35,58	42,75			
3	"Аресгаз" ЕАД – за обособена територия "Мизия" и община Бяла Слатина****				54,06	
	до 10 000 m³/год., вкл.*****	44,92	52,65			
	от 10 001 до 20 000 m³/год., вкл.*****	43,92	51,12			
	от 20 001 до 50 000 m³/год., вкл.*****	43,09	50,27			
	от 50 001 до 100 000 m³/год., вкл.*****	42,59	48,05			
	от 100 001 до 200 000 m³/год., вкл.*****	41,51	45,86			
	от 200 001 до 500 000 m³/год., вкл.*****	40,58	44,66			
	от 500 001 до 1 000 000 m³/год., вкл.*****	39,45	43,61			
	от 1 000 001 до 5 000 000 m³/год., вкл. за стопански клиенти с равномерно потребление/над 1 000 000 m³/год. за стопански клиенти с неравномерно потребление*****	36,40	40,01			
над 5 000 000 m³/год., вкл.*****	33,87					
4	"Газтрейд Сливен" ЕООД – община Сливен				50,19	
	до 211 MWh/год.	41,75				
	от 211 до 527,5 MWh/год.	40,87				
	от 527,5 до 1055 MWh/год.	39,50				
	от 1055 до 2110 MWh/год.	38,60				
	от 2110 до 5275 MWh/год.	37,12				
	от 5275 до 10 550 MWh/год.	34,36				
	над 10 550 MWh/год.	32,45				
	до 52,75 MWh/год.		48,15			
	от 52,75 до 211 MWh/год.		46,47			
	от 211 до 527,5 MWh/год.		45,63			
	от 527,5 до 1055 MWh/год.		44,06			
	от 1055 до 2110 MWh/год.		41,65			
от 2110 до 5275 MWh/год.		40,82				
от 5275 до 10 550 MWh/год.		40,68				
	Енергийни предприятия	Промислени клиенти	Обществено-административни и търговски клиенти		Битови клиенти	
		лв./MWh**	лв./MWh**	Цена за снабдяване, (лв./клиент на месец)*	лв./MWh**	Цена за снабдяване, (лв./клиент на месец)*
5	"Каварна газ" ООД – общини Каварна и Шабла				55,50	

	до 500 MWh/год., вкл.	41,50			
	над 500 MWh/год.	38,54			
	до 50 MWh/год., вкл.		51,21		
	над 50 MWh/год. до 500 MWh/год., вкл.		45,89		
	над 500 MWh/год.		42,36		
6	"Киежа-газ" ООД – община Киежа***** до 1055 MWh	40,52		52,35	
	до 4220 MWh	37,56			
	до 211 MWh		40,65		
	до 1055 MWh		39,54		
7	"Неврокоп-газ" АД – община Гоце Делчев *** до 2500 MWh вкл.	80,47		97,93	
	над 2500 MWh	73,52			
	до 250 MWh вкл.		92,24		
	над 250 MWh		88,60		
8	"Свиленград-Газ" АД – община Свиленград *** до 100 000 m ³ /год., вкл.*****	78,83		92,82	
	до 200 000 m ³ /год., вкл.*****	77,00			
	над 200 000 m ³ /год., вкл.*****	74,28			
	до 10 000 m ³ /год., вкл.*****		85,41		
	до 20 000 m ³ /год., вкл.*****		83,73		
	над 20 000 m ³ /год., вкл.*****		81,36		
9	"ТЕЦЕКО" ЕООД – общини Свищов и Белене *** до 100 000 m ³ /год., вкл.*****	58,64		63,98	
	до 500 000 m ³ /год., вкл.*****	56,88			
	до 1 000 000 m ³ /год., вкл.*****	53,62			
	над 1 000 000 m ³ /год.*****	47,71			
10	"КарловоГаз" ООД – община Карлово*** до 20 000 m ³ /год.*****	69,41		72,85	
	до 50 000 m ³ /год.*****	63,65			
	до 100 000 m ³ /год.*****	60,74			
	до 250 000 m ³ /год.*****	56,23			
	до 500 000 m ³ /год.*****	53,71			
	до 1 000 000 m ³ /год.*****	53,17			
	над 1 000 000 m ³ /год.*****	50,56			
11	"Аресгаз" ЕАД – община Сопот	35,64	46,63		13,93
12	"Аресгаз" ЕАД – община Хисаря	37,01	45,87		13,62
13	"Комекс" АД – община Самоков до 1054,599 MWh	41,19		50,18	
	от 1054,600 MWh до 10 545,999 MWh	35,73			
	над 10 546,000 MWh	33,56			
	до 52,729 MWh		50,40		
	от 52,730 MWh до 210,920 MWh		50,25		
	от 210,921 MWh до 1054,599 MWh		48,89		
	от 1054,600 MWh до 2109,199 MWh		47,01		
	над 2109,200 MWh		45,51		
14	"Балкангаз-2000" АД – община Ботевград	39,66	43,12	45,60	
15	"Севлиевогаз-2000" АД – община Севлиево до 50 000 MWh	37,04	40,84	43,59	
	над 50 000 MWh	28,02			
16	"Примагаз" АД – кметства "Владислав Варненчик", "Младост" и "Аспарухово" в състава на община Варна	37,65	49,90	57,74	
17	"Газинженеринг" ООД – община Долни Дъбник до 105,5 MWh	38,63		52,39	
	до 1055 MWh	37,13			
	до 10 550 MWh	36,64			
	до 105,5 MWh		42,43		
	до 1055 MWh		41,02		
18	"Камено-газ" ЕООД – община Камено	40,13	48,18	49,49	
19	"Добруджа газ" АД – община Генерал Тошево	47,40	63,16	51,12	
20	"Правецгаз 1" АД – община Правец*****	34,73	42,11	43,91	
21	"Костинбродгаз" ООД – община Костинброд до 20 хм ³ /год., вкл.*****	36,11		46,41	
	от 20 хм ³ до 200 хм ³ /год., вкл.*****	34,56			
	от 200 хм ³ до 1000 хм ³ /год., вкл.*****	33,34			
	над 1000 хм ³ /год.*****	32,43			
	метанстанции	33,08			
	до 5 хм ³ /год, вкл.*****		45,28		
	от 5 до 20 хм ³ /год., вкл.*****		43,81		
	от 20 до 100 хм ³ /год., вкл.*****		40,13		
	над 100 хм ³ /год.*****		36,71		
22	"Ситигаз България" ЕАД – за обособена територия "Тракция", общини Кърджали, Велинград, Павел Бана, Гурково, Твърдица и Брацигово**** до 1000 MWh/год.	48,33	50,40	51,23	5,69
	от 1000 до 5000 MWh/год.	40,41			
	от 5000 до 10 000 MWh/год.	37,22			
	от 10 000 до 50 000 MWh/год.	36,20			
	над 50 000 MWh/год.	35,56			
23	"Аресгаз" ЕАД – за обособена територия "Запад" *****	45,04	50,09	53,84	
24	"Газо-енергийно дружество-Елин Пелин" ЕООД – община Елин Пелин до 500 000 m ³ /год., вкл.*****	38,11	42,44	42,78	
	над 500 000 m ³ /год., вкл.*****	36,56			
25	"Консорциум Варна Про Енерджи" ООД – община Балчик *****	34,99	45,09	50,26	
26	"Ситигаз България" ЕАД – общини Силистра, Алфатар, Дулово, Тутракан, Главиница и Ситово до 10 000 nm ³ /год.*****	46,68	47,73	50,41	
	от 10 000 до 100 000 nm ³ /год.*****	42,70			
	от 100 000 до 500 000 nm ³ /год.*****	37,19			
	от 500 000 до 1 000 000 nm ³ /год.*****	34,87			
27	"Ситигаз България" ЕАД – община Габрово до 10 000 nm ³ /год.*****	46,65	47,01	49,83	
	от 10 000 до 100 000 nm ³ /год.*****	45,42			
	от 100 000 до 500 000 nm ³ /год.*****	40,29			

	от 500 000 до 1 000 000 m ³ /год.*****	39,22				
	от 1 000 000 до 5 000 000 m ³ /год.*****	37,22				
	"Си Ен Джи Марица" ООД – община Чепеларе**				49,95	
28	до 10 000 m ³ /год., вкл.*****		44,66			
	до 50 000 m ³ /год., вкл.*****		48,88			
	до 100 000 m ³ /год., вкл.*****		40,68			
	над 100 000 m ³ /год.*****		33,90			
	до 200 000 m ³ /год., вкл.*****	35,76				
	до 1 000 000 m ³ /год.*****	34,73				

Забележки:

1. В цените не са включени акциз и ДДС.
2. * колоната отразява цените за снабдяване с природен газ, които се заплащат в лева за клиент на месец (лева/клиент на месец).
3. ** в цените за продажба на природен газ от краен снабдител не е включена ценова компонента за снабдяване със съгъстен природен газ.
4. *** в цените за продажба на природен газ от краен снабдител е включена ценова компонента за снабдяване със съгъстен природен газ съгласно чл. 19а от НРЦПГ.
5. **** към цените за продажба на природен газ от краен снабдител за територията на общините: Банско, Разлог, Карнобат, Бяла, Тервел, Червен бряг, Кърджали, Велинград и Павел баня, следва да бъде добавяна ценова компонента за снабдяване със съгъстен природен газ съгласно чл. 19а от НРЦПГ.
6. ***** При снабдяване със съгъстен природен газ в цените за продажба от краен снабдител се включва ценова компонента съгласно чл. 19а от НРЦПГ
7. ***** цените са утвърдени в лв./1000 м³ и са изчислени в енергийни единици при коефициент на преобразуване 10,539 kWh/m³.
8. При утвърждаване от КЕВР на нови или изменение на действащите цени за пренос на природен газ през газоразпределителните мрежи и за снабдяване с природен газ, се променят и пределните цени, по които съответният краен снабдител продава природен газ на клиенти.

Изказвания по т.1.:

Докладва Р.Тахир: Предложената от „Булгаргаз“ ЕАД цена е в размер на 25,86 лв./MWh (без цени за достъп, пренос, акциз и ДДС) и включва компонента за дейността „обществена доставка“ в размер на (...) лв./MWh и компонента „задължения към обществото“ в размер на (...) лв./MWh. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 7 от ЗЕ, КЕВР утвърждава ежемесечно цената, като тя се прилага от първо число на месеца, за който е утвърдена. „Булгаргаз“ ЕАД е представило информация и обосновка на факторите, формиращи цената на природния газ за м. януари 2021 г. Първо са заявените прогнозни количества от внос за вътрешния пазар и от запаси природен газ. Общото количество природен газ за м. януари възлиза на (...) MWh, от които една част са по договор с ООО „Газпром экспорт“, а друга част от добив на природен газ от ПГХ „Чирен“. Посочено е общо количество, което е разпределено на дейностите „обществена доставка“, програма за освобождаване и по двустранните договори. За дейността „обществена доставка“ „Булгаргаз“ ЕАД е прогнозирано количествата, въз основа на заявките на крайните снабдителите и на лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия. Към датата на подаване на заявлението и времето през което е работила работната група, „Топлофикация София“ ЕАД не е имала сключен договор с „Булгаргаз“ ЕАД и в тази връзка количествата, които е предвидило „Булгаргаз“ ЕАД са прогнозни. Преди закритото заседание е представен договорът, който е подписан между „Булгаргаз“ ЕАД и „Топлофикация София“ ЕАД и съответно количествата (както са заявени) ще бъдат отразени със заявлението от 01.01.2020 г. Съгласно условията на договора с ООО „Газпром экспорт“, цената се образува по хибридна ценообразуваща формула (...). Въз основа на цените на алтернативните горива, (...) компонента за месец януари е в размер на (...) \$/MWh и е с по-ниска стойност, отколкото предходната през декември. (...) компонента е изчислена с ценообразуващ индекс (...) EUR/MWh, използваният средномесечен курс на (...) е в размер на (...) при тези стойности (...) се изчислява в размер на (...) \$/MWh, тя е по-висока в сравнение с тази, която е в решението за декември месец. Очакваната доставна цена на природния газ за месец януари е в размер на (...) \$/MWh. При утвърждаване на цената от 01.01.2021 г. следва да бъдат съобразени стойността на (...) в последния работен ден на м. декември 2020 г. и данните за средномесечния курс за м. декември на (...), както и осреднените цени на алтернативните на природния газ горива: мазут със съдържание на сяра и газьол със съдържание на сяра, тъй като сега има прогноза за декември. Осредненият валутен курс на Българската народна банка спрямо долара е в размер на 1,65434 и е малко по-ниско от утвърденото за декември. Във връзка с образуването на компонентата за дейността „обществена доставка“, като разходите трябва да се определят на базата на цялата 2021 г. Съгласно чл. 17, ал. 8 тези разходи при наличие на такива общи разходи за трите дейности „обществена доставка“, изпълнение на програмата за освобождаване и доставката на природен газ по двустранни договори, тези разходи се разпределят пропорционално на количествата

природен газ към съответната година. Общото количество природен газ, предвидено за 2021 г. е (...) MWh, като от тях за дейността „обществената доставка“ са (...)%, за продажба на организиран борсов пазар са (...)% и по двустранни договори: (...)%. Общата сума на разходите за 2021 г. е (...) хил. лв. и те са приблизително с (...) хил. лв. по-малко в сравнение с предходната година. Посочени са подробно кои разходи са намалени и къде има увеличение. Не са предвидени променливи разходи и разпределението на общите разходи за дейността „обществена доставка“ е 3737 хил. лв., за изпълнение на програмата за освобождаване на природен газ – (...) хил. лв., за доставка по двустранни договори е (...) хил. лв. Съответно компонентата в годишен аспект се формира на базата на тези 3737 хил. лв., като те се разпределят пропорционално на периода на изменение (разделят се на 12) и за всеки месец са по (...) хил. лв. Р. Тахир каза, че няма променливи разходи, които „Булгаргаз“ ЕАД да съхранява извън плана, тъй като по план са отделна компонента. „Булгаргаз“ ЕАД е представило справка за обща стойност на активите и как се разпределят за дейността „обществена доставка“ са (...) хил. лв., за изпълнение на програмата (...) хил. лв. и за доставка по двустранни договори – (...) хил. лв. „Булгаргаз“ ЕАД е изчислило среднопретеглената норма на възвръщаемост. Р. Тахир каза, че прогнозната структура на капитала е (...) хил. лв. собствен капитал (73,71%) и привлечен капитал – (...) хил. лв. (26,29%). Работната група е посочила договорите, по които има сключени за овърдрафт и банките и „Булгаргаз“ ЕАД е изчислило среднопретеглената норма на възвръщаемост в размер на 6,17%, като е използвало безлостов коефициент β (power) за страните-членки от Европейския съюз в размер на 0,64. Работната група е посочила в какво се преобразува безлостовия в лостов, в размер на 0,87, обща пазарна рискова премия – 8,03, като е сума от базовата рискова премия за развити пазари (5,23) и премията за специфичния за държавата риск (2,80). Премията е изчислена по данни на БНБ (0,2536) и предложената норма от „Булгаргаз“ ЕАД е 6,17%, изчислена при използване на 73,71% собствен капитал, норма на възвръщаемост на собствения капитал 7,26%, дял на привлечения 26,29% с норма на възвръщаемост 0,85% и при отчитане на данъчните задължения. Посочено е как са определени оборотният капитал, регулаторната база и възвръщаемостта на активите. Предложеният размер на компонентата е (...) лв./MWh. След като работната група е анализирала всички данни и е проверила актуалните данни е установено, че безлостовия коефициент не е 0,64, а е 0,57. При останалите данни за обща пазарна рискова за България и за средната стойност на дългосрочния лихвен процент по данни на БНБ са коректни и след прилагането на 0,57 се получава норма на възвръщаемост 6,44%, която е по-ниска от предложената от дружеството. Среднопретеглената норма е 5,50% при използване 73,71% собствен капитал с норма на възвръщаемост на собствения 6,44% и 26,29% привлечен с норма на възвръщаемост 0,85% при отчитане на данъчните задължения. Предвид изложеното, работната група счита, че е обосновано предложената от „Булгаргаз“ ЕАД среднопретеглена норма на възвръщаемост на капитала в размер на 6,17% да бъде коригирана на 5,50 %. Това дава отражение върху възвръщаемостта на активите, които се променят от (...) хил. лв. на (...) хил. лв. В резултат се променя компонентата за дейността „обществена доставка“ от (...) лв./MWh на (...) лв./MWh, или (...) % от компонентата цена на вход на газопреносната мрежа. Компонентата за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото е предложена в размер на (...) лв./MWh, като тази компонента също се изчислява в годишен аспект, а периодично през месеците дружеството дава отчетните данни, които се актуализират. Представен е график за 2020 г., като са отразени данните за ноември, а следващия месец ще бъдат отразени данните за декември (ако има разлика между прогнозни и отчетни данни ще се коригират в цената във февруари месец). Въз основа на всичко гореизложено разходите за закупуване на природен газ възлизат на (...) лв. Разделено на количествата се получава цена в размер на входа (...) лв./MWh, като добавим вече променената компонента (...) се получава (...), добавяйки (...) лв./MWh за наложени задължения към обществото се получава крайна цена в размер на 25,84 лв./MWh, която е по-ниска от утвърдената за

декември. Работната група е посочила коефициента за преобразуването в енергийни единици на цените за продажба на крайните снабдители, който е изчислен въз основа на данни от „Булгартрансгаз“ за септември, октомври и ноември. Приложена е таблица как се променят цените на крайните снабдители.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 13, ал. 5, т. 2 и чл. 30, ал. 1, т. 7 и 8, и чл. 35 от Закона за енергетиката, чл. 11а, чл. 17, чл. 21 и чл. 34, ал. 2 от Наредба № 2 от 19.03.2013 г. за регулиране на цените на природния газ, чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, работната група предлага на КЕВР да обсъди и вземе следните решения:

1. Да приеме настоящия доклад;

2. Да определи дата, час и място за провеждане на открито заседание за разглеждане на доклада по т. 1, които да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията. Откритото заседание да бъде проведено по реда на Решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8 на Комисията за енергийно и водно регулиране;

3. Да покани за участие в откритото заседание лицата, представляващи „Булгаргаз“ ЕАД или други упълномощени от тях представители на дружеството.

Р. Тахир обърна внимание на параграф от стр. 2 („Съгласно представената обосновка не е сключен договор...“), отнасящ се до представянето на договора между „Булгаргаз“ ЕАД и „Топлофикация София“ ЕАД. Р. Тахир предложи този абзац да отпадне преди докладът да се качи на сайта на КЕВР.

И.Н.Иванов попита, къде се намира този абзац.

Р. Тахир уточни, че е на стр. 2 и прочете: „съгласно представената обосновка към датата на подаване на заявлението Топлофикация не е сключвала договор за доставка, но предвид задълженията си обществения е прогнозировал необходимите количества“ и след това „в случай, че към 01.01 не е сключило договор с Топлофикация, прогнозните да бъдат намалени или само...“

А. Иванова каза, че предлага във връзка с новите обстоятелства, които са настъпили след внасяне на доклада, тези две изречения да отпаднат от доклада, който ще бъде качен на сайта на Комисията.

А. Йорданов обърна внимание, че докладът е официален документ и той е заведен в деловодната система, съдържанието му не може да се променя и предложи по-скоро да бъде публикуван със забележка (като пояснение), че към тази дата договорът между „Топлофикация София“ ЕАД и „Булгаргаз“ ЕАД е подписан и представен в Комисията.

И.Н.Иванов каза, че също счита, че Комисията не е в състояние да коригира доклада. Това е документ на работната група, той е раздаден в този вид и се обсъжда на самото заседание. След този абзац, може да се отбележи със звезда и в края на самия доклад или на страницата (под черта) да се отбележи, че към часа на разглеждане на доклада, „днес 17.12. и т. н. постъпи договорът между „Топлофикация София“ ЕАД и „Булгаргаз“ ЕАД“. Работната група ще оформи подходящо този текст.

Говори се без микрофон

И. Н. Иванов каза, че в края на абзаца може да се постави една звездичка, тъй като докладът не може да се променя. Първо, това е официален документ на работната група. Второ, Комисията се съобразява с обстоятелството, което е възникнало в последния момент. И. Н. Иванов поясни, че е буквално преди заседанието е резолирал договора между двете дружества, който е представен от „Булгаргаз“ ЕАД. И. Н. Иванов, каза, че счита, че, ако този договор не е бил представен, Комисията е била длъжна да разглежда заявлението с намалено количество природен газ, предназначено за „Топлофикация София“ ЕАД. Ситуацията е изглеждала много абсурдна, тъй като „Топлофикация София“ ЕАД не е сключила договор с обществен доставчик „Булгаргаз“ ЕАД. Към момента това е преодоляно и ще намери своето отражение и в мотивите към решението, което ще вземе Комисията на първи януари, но и в заявлението на „Булгаргаз“ ЕАД, което ще дойде сутринта на първи януари. Това е първото, което е обсъдено, освен това все пак има и различие между поисканата цена от „Булгаргаз“ ЕАД и определената от работната група,

това се дължи именно на променената стойност на среднопретеглената норма на възвръщаемост и това води до намаляване с 2 ст. на стойността за дейността „обществена доставка“ и оттам общо на цената.

А. Йорданов каза, че така въведеното пояснение в доклада е съвсем коректно, както е докладвано и на заседанието и приема предложението.

И.Н.Иванов изрази съгласие и каза, че това е добавка, която се прави под черта в резултат на самото обсъждане и Комисията решава да бъде записано по този начин. И.Н.Иванов насрочи откритото заседание по т. 2 от решението за 23.12.2020 г. от 10:00 ч. С направеното допълнение и с това пояснение под черта (за което има консенсус от страна на Комисията в специализиран състав „Енергетика“) председателят предложи на гласуване проекта на решение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 13, ал. 5, т. 2 и чл. 30, ал. 1, т. 7 и 8, и чл. 35 от Закона за енергетиката, чл. 11а, чл. 17, чл. 21 и чл. 34, ал. 2 от Наредба № 2 от 19.03.2013 г. за регулиране на цените на природния газ, чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. Приема доклад с вх. № Е-ДК- 1024 от 14.12.2020 г. относно заявление с № Е-15-20-57#1 от 11.12.2020 г., подадено от „Булгаргаз“ ЕАД за утвърждаване на цена за месец януари на 2021 г., по която общественият доставчик ще продава природен газ на крайните снабдителите и на лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия;

2. Насрочва открито заседание за разглеждане на доклада по т.1 на 23.12.2020 г. от 10:00 ч.;

3. Откритото заседание по т. 2 да бъде проведено по реда на решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8, на Комисията за енергийно и водно регулиране;

4. За присъствено или виртуално участие в откритото заседание да бъдат поканени лицата, представляващи „Булгаргаз“ ЕАД или други, упълномощени от тях представители на дружеството;

5. Докладът, датата и часът на откритото заседание по т. 2 да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията.

В заседанието по **точка първа** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров – за и Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

И. Н. Иванов отбеляза, че следващите доклади третираат една и съща тематика, която обаче е отнесена към шест различни топлофикационни дружества в страната и има молба към работната група - при първото представяне докладването да бъде по-изчерпателно, а при следващите докладвания да се представят само настъпилите промени.

По т.2. Комисията, след като разгледа влязло в сила **Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 66 състав по адм. дело №**

7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7996 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 11 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 11, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 172,51 лв./MWh, в т. ч.: премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (ЗЕ) (без ДДС) – 101,86 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 82,62 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 101,83 лв./MWh, при ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 67 167 хил. лв., в т. ч.: разходи – 64 269 хил. лв., от които условно-постоянни – 16 426 хил. лв. и променливи – 47 843 хил. лв., регулаторна база на активите – 41 765 хил. лв., норма на възвръщаемост – 6,94%, количество електрическа енергия 228 924 MWh, в т. ч.: от високоефективно комбинирано производство – 215 000 MWh и от некомбинирано производство – 13 924 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 21 312 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 325 896 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 66 състав, по адм. дело № 7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС), по адм. дело № 7996 от 2019 г., е отменено Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 11 и върната преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР, в частта му по т. 11, е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, при спазване на изискването за форма и на административнопроизводствените правила, но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби. ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ.

ВАС приема за обосновани изводите на първоинстанционния съд по отношение незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на непризнатите разходи на дружеството за закупуване на емисионни квоти. В решението на касационната инстанция се посочва, че позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), АССГ правилно е приел, че в тази част оспореното решение на КЕВР противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им. Това е така, защото КЕВР не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС споделя извода на АССГ, че на основание чл. 8, ал. 4 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ) е икономически обосновано разходите за емисии да се

включват в цените за периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период. Според касационната инстанция, АССГ правилно е приел, че на основание Директива 2009/29/ЕО топлофикационните дружества получават разпределяне на безплатни количества квоти за емисии на парникови газове, но тези квоти, съгласно схемата за безплатно разпределение намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. По силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) „Топлофикация - Русе“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. Този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла §1, т. 10 от Допълнителната разпоредба на НРЦТЕ, тъй като пряко зависи от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2018 г. – 30.06.2019 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти, представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. ВАС посочва, че именно въз основа на тези си законови задължения „Топлофикация - Русе“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. ВАС се позовава на изготвената по делото комплексна технико-икономическа експертиза, в която вещите лица установяват, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. Съгласно чл. 48, ал. 1 ЗОИК, топлофикационните дружества, включително „Топлофикация - Русе“ ЕАД, имат задължението за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. В случай на недостиг на квоти, т.е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. Като не е признала този разход на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, КЕВР е постановила решение в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

В съдебното решение се посочва, че въз основа на експертизата е установено, че разликата между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (383 142 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогации по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (137 126 тона CO₂) оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията той възлиза на 246 016 единици квоти за емисии CO₂.

В съдебното решение се посочва, че е съществен спорът по определената от КЕВР

средно претеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/тон. От една страна са данните изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/тон, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/тон до 12,37 евро/тон, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/тон. Също така по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона 8,40 евро/тон - 13,60 евро/тон през процесния ценови период. От друга страна, съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. януари 2018 г. е била в диапазона 8 евро/тон - 9 евро/тон, като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 г. Към средата на годината в края на м. юни 2018 г. (преди постановяване на Решение № Ц-10) е на нива около 15 евро/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 евро/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м.ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 евро/тон, след което достига и преминава нивото от 20 евро/тон.

Изчислената от СТИЕ среднопретеглената цена, на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г., е 15,34 евро/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 евро/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена е 19,05 евро/тон. От началото на 2019 г. цената продължава да се покачва и среднопретеглената цена за периода от 01.01.2019 г. е 22,84 евро/тон. Установено е също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental E. (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции, но не и за целите на ценообразуването при регулиране от КЕВР и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Въз основа на данните за „Топлофикация – Русе“ ЕАД след приспадане на безплатни квоти за периода – 137 126 тона, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период е – 246 016 тона. Съгласно експертизата при покупна цена - приетата от КЕВР - 8,91 евро/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените, се изчисляват в размер на 4 287 191 лв. При по-висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид, в следствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават: - при цена от 15,00 евро/тон (29,34 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 7 217 493 лв., при цена от 22,00 евро/тон (43,03 лв./тон) стойността на разходите за квоти е 9 623 324 лв.

ВАС отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост.

На следващо място, касационната инстанция потвърждава, че правилно първоинстанционният съд е приел за основателно възражението на дружеството относно разходите за основно гориво – въглища. Съдът е установил, че КЕВР е намалила разхода на въглища с 5000 тона, които съответстват на вложена топлина с горивото в размер на 34 378 МВтч. По този начин КЕВР е намалила вложената топлина на горивото за производство с 2,67%, което според съда не е технически обосновано, тъй като през разглеждания ценови период не се предвижда въвеждането на нови производствени мощности с по - висока ефективност. ВАС е споделил приетото от АССГ, че няма обективни технически основания за повишаване на производствената ефективност, каквато КЕВР залага като намалява разхода на въглища с 5000 тона, при запазване на обема на производството. Според съда, приложената от КЕВР цена не е икономически обоснована, респективно и разходите за основно гориво - въглища не са икономически обосновани, както поради несъобразяването на съпътстващите транспортни разходи, така и техническата необоснованост на корекцията на количеството.

Налице е непризнаване на присъщо-необходими разходи на топлофикационното дружество и невключването им в цените, което води до непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, като рефлектира в намаление на утвърдената възвращаемост и е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране. ВАС е споделил извода на АССГ, че утвърденият размер на цената на въглицата от КЕВР като разход по отношение на „Топлофикация – Русе“ ЕАД, не е съобразен със среднопретеглената цена, която е изчислена не по начина предвиден в Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ). От приетата по делото комплексна технико – икономическа експертиза се установява, че разходите за основно гориво са променлив разход в зависимост от комбинираното производство на електрическа и топлинна енергия и при съответствие с производствената програма, утвърдена от КЕВР. Комисията не е изследвала дали размерът на цената е достатъчен и дали е в състояние да покрие разходите за закупуване и доставки на необходимите за производството въглища. Утвърдените от Комисията разходи за основно гориво не са икономически обосновани, доколкото при утвърждаване от Комисията на цената на въглицата не е изследвана нейната достатъчност за новия регулаторен период и дали разходите за основно гориво са икономически обосновани, което има за резултат загуби за дружеството или намаляване на утвърдената му възвръщаемост на капитала. В случая „Топлофикация – Русе“ ЕАД е изпълнило указанията на КЕВР и е изчислило заявената цена на въглища в съответствие с Указания-НВ, като позовавайки се на заключението на вещите лица, съдът приема, че дружеството в заявената цена правилно е определило среднопретеглена цена на въглицата според изискванията на Указания - НВ.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд по отношение на разходите за заплати и възнаграждения. Касационната инстанция посочва, че при обективно съобразяване на фактите АССГ правилно е приел, че КЕВР, прилагайки един и същ процент увеличение, без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, е нарушила принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), както и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаваща при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия, като не е отчетена спецификата на всяко конкретно дружество и респективно не позволява на дружествата със заплати по-ниски от средномесечните за сектора да достигнат тези нива. Подобни данни не са обсъждани с процесното решение на КЕВР, а е приложен общ подход – по отношение на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи са допускани увеличения на стойностите, в сравнение с отчетените такива в рамките до 10%, при несъобразяване на мотивирани обосновки за необходимостта, икономическата целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 769 лв., съгласно данни на Националния статистически институт (НСИ). ВАС е споделил извода на първоинстанционния съд, че при прилагане на общия подход е нарушен принципът на чл. 23, т. 3 от ЗЕ и по отношение на процесното дружество не е отчетено значителното изоставане с повече от 20% от средната заплата за отрасъла. В съдебното решение се посочва, че видно от комплексната технико – икономическа експертиза достигането на средна заплата за дружеството от 1253 лв. на месец при увеличение 10% няма да достигне посочените нива на заплати в отрасъла, нито ще бъдат достигнати през следващия ценови период, на който се позовава регулатора, предвид на това, че изоставането от останалите дружества в отрасъла не може да бъде достигнат при прилагане на общи подход и увеличение с 10% спрямо всички дружества. От заключението на комплексната технико –

икономическа експертиза се установява, че 10% увеличение на разходите за възнаграждения на всички дружества, не отчита пазара на труда в различните региони на страна. В тази връзка, ВАС прави извод, че законосъобразно АССГ е приел, че в тази си част решението на КЕВР е постановено в нарушение на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, след като регулаторът не осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не е отчита спецификата на конкретно дружество „Топлофикация – Русе“ ЕАД. В оспореното решение КЕВР е коригирала заявените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения с 240 хил. лв. и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи с 226 хил. лв. Допуснато е от КЕВР увеличение на разходите за възнаграждения и осигурителни вноски с 9,92 %, но не са увеличени разходите за осигурителни вноски, съизмерно на разходите за заплати и възнаграждения. В останалата заявена част Комисията не е признала разходите, без да отчита обстоятелството, че възнагражденията в дружеството, въпреки увеличението, ще останат под средните за сектора, който извод се потвърждава и от заключението по приетата по делото експертиза. В съдебното решение се отбелязва, че от КЕВР не е съобразено и че предприятията, с цел да задържат квалифицираните си кадри, следва да предлагат възнаграждения, релевантни за определените райони в страната, като предвиди разходи за увеличение на трудовите възнаграждения на персонала, както и че еднаквото третиране изисква не прилагане на един и същ процент увеличение спрямо всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, а изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество.

На следващо място касационната инстанция споделя извода на АССГ по отношение на незаконосъобразността на корекцията на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. ВАС приема, че по този ценообразуващ елемент първоинстанционният съд правилно е приел, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указания - НВ, а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. С обжалвания административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на Българската народна банка (БНБ) към 31.12.2017 г. ВАС споделя приетото от АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2017 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за дружеството размер по правнообвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указания – НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. ВАС се мотивира, че в настоящия случай, видно от оспорения административен акт, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 6 % на 3,91 %, спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2017 г. по данни от БНБ. Предвид изложените съображения, касационната инстанция приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечения капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това,

включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка, в мотивите на съдебния акт се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 11, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Русе“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2019 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на АССГ, трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7996 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Русе“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на емисионни квоти:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Русе“ ЕАД са определени в размер на 10 220 хил.лв. (246 016 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 246 016 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7996 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (383 142 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (137 126 тона CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази

връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходи за закупуване на основно гориво - въглища:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на основно гориво – въглища, на „Топлофикация – Русе“ ЕАД са определени в размер на 37 495 хил.лв. (169 636 тона *221,03 лв./тон). Същите са изчислени при количество основно гориво – въглища в размер на 169 636 тона и цена на въглищата 221,03 лв./тон, при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7996 от 2019 г., че дружеството е изпълнило указанията на КЕВР и е изчислило заявената цена на въглища в съответствие с Указанията-НВ, като правилно е определило същата като среднопретеглена цена на въглищата според Указанията - НВ.

3. Разходите за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Русе“ ЕАД са определени в размер на 5 189 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 5 429 хил. лв., като същите са намалени с 240 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация - Русе“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 9,92%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Русе е в размер на 972 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ на адрес: <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включения в цените на „Топлофикация - Русе“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 319 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 356 лв.

4. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на

електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2017 г. е 6,00%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,91%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2017 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,91%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

В резултат на направените корекции при съобразяване с указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 204,25 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 133,60 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,86 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 101,99 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 74 726 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 71 762 хил. лв., от които условно-постоянни – 16 426 хил. лв. и променливи – 55 336 хил. лв.;

- Регулаторна база на активите – 42 701 хил. лв.;
- Норма на възвръщаемост – 6,94%;
- Електрическа енергия – 228 924 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 215 000 MWh;
 - от некомбинирано производство – 13 924 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 21 312 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 325 896 MWh.

Изказвания по т.2.:

Докладва И. Александров. С Решение на Комисията №Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 11, което е свързано с цените на „Топлофикация - Русе“ ЕАД е обжалвано. Цените и необходимите приходи подробно са посочени в доклада и в проекта на решение. Производството е разгледано от двете инстанции на съда и ВАС връща решението на Комисията, визирайки мнението на вещото лице. Това становище се отнася до числата и начина на изчисление на отделните показатели в други позиции. ВАС е поискал да бъдат представени подробни мотиви за съответната стойност. И. Александров поясни, че желае да спомене някои принципни неща, свързани с всички шест доклада и проекта на решения. До 01.07.2018 г., Комисията е приемала разходите за емисии, като отчетната стойност на дружеството от предишната година и е залагана, като такава стойност за следващия прогнозен период. От следващата година, от следващите цени от 01.07.2019 г., подходът на Комисията е друг: експертите са изчислявали прогнозните емисии, т.е. емисиите за прогнозен период.

По отношение на първата точка, която двата състава на съда връщат за обосновка и съответно за разглеждане от страна на Комисията. Това са разходите за закупуване на емисионни квоти. Работната група се е постарала да приложи унифициран подход, както с оглед на равнопоставеност на действията спрямо показателите, така и да отчете специфични особености на дружествата, тъй като някои от тях са въглищни, със съответните специфики, а други от тях са газови. В случая разглежданото решение е относно „Топлофикация - Русе“ ЕАД. Относно разхода за закупуване на емисионни квоти, работната група изцяло се е позовала на мнението на съда и съответно на вещото лице, което е изчислило необходимото количество емисионни квоти в размер на 246 016 тона. Необходимите квоти за емисии (съобразно с прогнозния микс на горива) е пресметнат като за периода са извадени безплатните квоти, които се полагат на дружеството. Така работната група приема за достоверна разликата от 246 016 тона и допълнително е направила анализ, като е ползвала отчетната стойност на самите емисии.

В т.1.2 на стр. 6 (посочен е и източник), стойността е 21,24 евро/тон. По този начин чрез произведение на емисиите и цената е установен и разходът за закупуване на емисионни квоти.

По отношение на втората позиция: разходи за закупуване на основно гориво въглища за „Топлофикация - Русе“ ЕАД. Със самото заявление дружеството предлага утвърждаване на цена от 221,03 за тон въглища. Тогава работната група е приела 220: с 1 лв. е намалила цената, като 220 е стойността, която е ползвана в предходното решение относно промяна на цената на „Топлофикация - Русе“ ЕАД (преди три месеца). И. Александров отбеляза, че отчетът на дружеството за самия период е 271,21. Работната група не ползва отчета относно цената на въглища, а използва съответното становище на съда и цената на въглищата става 221,03. Според съответното количество въглища е формиран и разходът за основно гориво.

По отношение на разходите за заплати. Основният подход тогава е бил (при условие, че средната заплата на самото дружество е по-ниска от средната заплата в сектор „Енергетика“ към 31.12.2018 г., която е 1 769) да се допусне до 10% увеличаване на разходите за заплати и възнаграждения. В случая с „Топлофикация - Русе“ ЕАД още тогава е заложено с повишение на разходите за заплати с 9,92%, но съдът връща това за допълнителна мотивировка. Работната група е взела от НСИ средната стойност на заплати

и възнаграждения в гр. Русе за този период, която е 972 лв. (източникът е посочен). Средната работна заплата за „Топлофикация – Русе“ е 1356 лв. По този начин работната група допълнително мотивира, защо само с 9,92 са увеличени заплатите през този период, а не с 15% (с колкото е поискала дружеството в самото заявление).

По отношение нормата на възвръщаемост на капитала при „Топлофикация - Русе“ ЕАД. В самото заявление дружеството е предложило 6% увеличение на нормата на привлечения капитал, като и преди работната група е ползвала 3,91%. Това е средна стойност, пределната пазарна цена на привлечения капитал към 31.12.2017 г. по данни на БНБ. Сега работната група е представила допълнителна обосновка относно тази позиция, като самият процент е запазен на 3,91. Тези корекции са отразени в самия програмен модел и цените са тези, които са посочени в доклада и проекта на решение.

И. Александров прочете диспозитива на проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7996 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

- 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 204,25 лв./MWh;*
- 2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 133,60 лв./MWh;*
- 3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,86 лв./MWh;*
- 4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 101,99 лв./MWh;*
- 5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:*
 - *Необходими годишни приходи – 74 726 хил. лв., в т. ч.:*
 - *Разходи – 71 762 хил. лв., от които условно-постоянни – 16 426 хил. лв. и променливи – 55 336 хил. лв.;*
 - *Регулаторна база на активите – 42 701 хил. лв.;*
 - *Норма на възвръщаемост – 6,94%;*
 - *Електрическа енергия – 228 924 MWh, в т. ч.:*
 - *от високоефективно комбинирано производство – 215 000 MWh;*
 - *от некомбинирано производство – 13 924 MWh;*
 - *Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 21 312 MWh;*
 - *Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 325 896 MWh.*

А. Йорданов отбеляза, че иска да поправи една непрецизност в изказа на И. Александров, за да не се остане с грешно впечатление в протокола. Комисията регулира като цяло разходите за възнаграждения, а не вдига заплатите. Протоколът е публичен и не трябва някой да остане с грешното впечатление, че КЕВР определя заплатите в „Топлофикация - Русе“ ЕАД.

И. Александров изрази съгласие с направената забележка от страна на А. Йорданов.

И. Н. Иванов констатира, че приемането на това решение означава повишаване на пределната цена с около 60 лв. С около 30 лв. се повишава преференциалната цена и премията с около 30 лв. Какво ще последва след решението на Комисията, ако решението не бъде оспорено в съда?

И. Александров каза, че може да отговори, позовавайки се на практиката от предходни години при подобни решения. В предходни години дружествата са били към НЕК ЕАД, което е изкупувало изцяло тяхната енергия. И. Александров добави, че не може да даде категоричен отговор на зададения въпрос, защото това е първо подобно решение. Може би Фондът ще бъде страна по него, във връзка с добавката, която е разлика между пазарната цена. В такъв случай, това решение на КЕВР поправя другото решение, което съответно е паднало в съда и между двете дружества се изчислява разликата. Ако е в посока „плюс“ се доплаща на самото дружество, ако се говори за разлика в цената на електрическата енергия. По отношение на топлинната енергия, практиката е такава, че дружеството не търси от потребителите на топлинна енергия доплащане на разликата, тъй като това нещо е трудно изпълнимо, въпреки че такова основание в изпълнение на решението на КЕВР има, реално, но до момента практиката е такава - дружеството да не търси от потребителите на топлинна енергия доплащане за разликата в цената.

И. Н. Иванов се съгласи с това и каза, че е искал да го чуе, защото има правно основание дружеството да си поиска некалкулираните допълнителни разходи, които Комисията с решението признава по отношение на предходното решение.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7996 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 204,25 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 133,60 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,86 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 101,99 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 74 726 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 71 762 хил. лв., от които условно-постоянни – 16 426 хил. лв. и променливи – 55 336 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 42 701 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 6,94%;
 - Електрическа енергия – 228 924 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 215 000 MWh;
 - от некомбинирано производство – 13 924 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 21 312 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 325 896 MWh.

В заседанието по **точка втора** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров – за и Евгения Харитоновна – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.3. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 7728 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5719 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 12 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 12, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация-Перник“ АД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 139,01 лв./MWh, премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 68,36 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 70,99 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 32,21 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на тези цени - необходими годишни приходи – 75 124 хил. лв., в т. ч.: разходи – 70 165 хил. лв., от които условно-постоянни – 18 536 хил. лв. и променливи – 51 629 хил. лв., регулаторна база на активите – 67 019 хил. лв., норма на възвръщаемост – 7,40%, количество електрическа енергия – 257 511 MWh, в т. ч.: от високоефективно комбинирано производство – 240 801 MWh и от комбинирано производство – 16 710 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 214 700 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 421 300 MWh.

По жалба на „Топлофикация-Перник“ АД, с Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ) по адм. дело № 7728 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 5719 от 2019 г., е отменено Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 12, като преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР в оспорената му част е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ), при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби. ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ.

ВАС приема за обосновани изводите на първоинстанционния съд за незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на непризнатите разходи на дружеството за закупуване на емисионни квоти. В решението на касационната инстанция се посочва, че позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), АССГ правилно е приел, че в тази част оспореното решение на КЕВР противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да

възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им. ВАС приема, че този извод на АССГ се потвърждава от заключението на съдебната технико-икономическа експертиза (СТИЕ), в което са направени следните фактически установявания: разликата между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (349 945 тон CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (116 758 тон CO₂) оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията той възлиза на 233 187 единици квоти за емисии CO₂.

В съдебното решение се посочва, че е съществен спорът по определената от КЕВР средно претеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/тон. От една страна са данните, изложени в решението на КЕВР, а именно: в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/тон, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/тон до 12,37 евро/тон, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/тон. Също така, по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона: 8,40 евро/тон - 13,60 евро/тон през процесния ценови период. От друга страна, съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange), цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. януари 2018 г. е била в диапазона 8 евро/тон - 9 евро/тон, като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 г. Към средата на годината в края на м. юни 2018 г. (преди постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г.) цената е на нива около 15 евро/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 евро/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м. ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 евро/тон, след което същата достига и преминава нивото от 20 евро/тон през м. декември 2018 г., а през м. март 2019 г. е на нива 21 – 22 евро/тон.

Изчислената от СТИЕ среднопретеглената цена на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г., е 15,34 евро/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 евро/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена възлиза на 19,05 евро/тон. От началото на 2019 г. цената продължава да се покачва и среднопретеглената цена за периода от 01.01.2019 г. е 22,84 евро/тон. Установено е също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental E. (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции, но не и за целите на ценообразуването при регулиране от КЕВР и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Съдът посочва, че въз основа на данните за „Топлофикация – Перник“ АД след приспадане на безплатни квоти за периода – 116 758 тона, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период е 233 187 тона. Съгласно експертизата при покупната цена - приета от КЕВР - 8,91 евро/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените, се изчисляват в размер на 4 063 627 лв. При по-висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид, в следствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават: при цена от 12,06 евро/тон (23,59 лв./тон), разходите се изчисляват на стойност 5 550 262 лв.; при цена от 15,00 евро/тон (29,34 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 6 841 122 лв.; при цена от 20,00 евро/тон (39,12 лв./тон) стойността на разходите за квоти е 9 121 497 лв.

ВАС отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост.

При тези фактически установявания, ВАС приема, че АССГ е стигнал до правилния извод за основателност на възражението на жалбоподателя срещу утвърдените от КЕВР разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии.

Също така, според ВАС обосновано АССГ е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. ВАС посочва, че неправилно КЕВР не е съобщила и ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. Според ВАС, позовавайки се на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, първоинстанционният съд правилно е приел, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените за периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Съдът посочва, че всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период. Разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, представляват променлив разход по смисъла §1, т. 10 от Допълнителната разпоредба на НРЦТЕ, тъй като пряко зависят от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през прогнозния период 01.07.2018 г. – 30.06.2019 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти, представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. Това количество представлява разход, пряко свързан с лицензионната дейност на дружеството, който следва да бъде включен в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. В тази връзка, съдът е приел, че като не е признала този разход на жалбоподателя в заявения размер, КЕВР е постановила решение в противоречие с принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

На следващо място, касационната инстанция потвърждава, че правилно първоинстанционният съд е приел за основателно възражението на дружеството относно разходите за основно гориво – въглища. От приетата по делото СТІЕ, се установява, че корекцията на разходите за основно гориво, извършена от Комисията, изразяваща се в намаляване на цената, по която жалбоподателят ще закупува основното си гориво – въглища, води до непълно възстановяване на присъщо – необходими и икономически обосновани разходи за производство на електрическа и топлинна енергия на топлофикационното дружество. Според вещото лице, намалението на цената на въглищата от 59,02 лв./тон - на 54,04 лв./тон води до непризнати разходи на стойност 2 777 хил. лв., които трябва да бъдат покрити от възвращаемостта на капитала, ако не бъдат предоговорени цените на въглищата в намаление. ВАС отбелязва, че експертизата е установила още, че при наличието на констатираната грешка в изчисляването на производствените цени на топлинната енергия, водеща до невъзстановяването на 11 661 хил. лв. необходими приходи, многократно превишаващи утвърдената възвращаемост, намалението на разходите за основното гориво – въглища по отношение на „Топлофикация – Перник“ АД, не се приема за икономически обосновано. В тази връзка, касационната инстанция посочва, че АССГ правилно е приел, че КЕВР незаконосъобразно и в противоречие с Глава трета, Раздел І, т. 12 от Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ), не е признала заявения от жалбоподателя размер на разходите за закупуване на основно гориво – въглища и брикети от енергийни лигнитни въглища, относими към процесния регулаторен период. Според

съда, в мотивите на решението на КЕВР не е изследвано дали размерът на цената е достатъчен и дали е в състояние да покрие разходите за закупуване и доставки на необходимите за производство въглища, както и Комисията не е извършила задължителния анализ относно достатъчността на цената за новия регулаторен период. Съдът приема, че утвърдените от Комисията разходи за основно гориво при цена от 54,04 лв./тон не са икономически обосновани, доколкото при утвърждаване на цената на въглищата не е изследвана нейната достатъчност за новия регулаторен период. Според касационната инстанция, в случая дружеството жалбоподател е изпълнило указанията на КЕВР и е изчислило заявената цена на въглища в съответствие с Указанията - НВ, като позовавайки се на установеното от вещите лица, съдът посочва, че жалбоподателят в заявената цена правилно е определил средно-претеглена цена на въглищата и доказателства за доставка и приложими договори за ценовия период, от които безспорно се установява цена от 59,02 лв./тон. В тази връзка ВАС приема, че е налице непризнаване на присъщо – необходими разходи на топлофикационното дружество и невключването им в цените на енергията, което води до непълно възстановяване на икономически обосновани разходи и има за резултат загуби за дружеството или намаляване на утвърдената му възвръщаемост на капитала. При тези данни, ВАС стига до извода, че при коригиране на разходите за основно гориво в посока намаление КЕВР е нарушила правилото на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, съгласно което цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за доставка на горива.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд по отношение на разходите за заплати и възнаграждения. В решението на касационната инстанция се посочва, че от данните по делото е установено, че дружеството е заявило разходи за възнаграждения в размер на 9 221 лв., а съгласно Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР са утвърдени разходи в размер на 9 121 лв., като видно от СТИЕ, корекцията в заявените разходи за заплати и възнаграждения е в намаление със 100 хил. лева. ВАС приема, че при обективно съобразяване на фактите, първоинстанционният съд правилно е приел, че КЕВР прилагайки един и същ процент увеличение – 10% за всички дружества, съобразно приетия от Комисията общ подход, не е отчетла състоянието на пазара на труда в различните региони на страната. Не е отчетено конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, което според съда е в нарушение на принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от АПК, както и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия. Според съда, не е отчетена спецификата на всяко конкретно дружество и респективно не позволява на дружествата със заплати по-ниски от средномесечните за сектора да достигнат тези нива. ВАС посочва, че подобни данни не са обсъждани в решението на КЕВР, а е приложен общ подход – „По отношение на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи са допускани увеличения на стойностите, в сравнение с отчетените такива в рамките до 10%“, при несъобразяване на мотивирани обосновки за необходимостта, икономическата целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 769 лв., съгласно данни на Националния осигурителен институт (НОИ). ВАС посочва, че правилно АССГ е приел, че при прилагане на общия подход по отношение на „Топлофикация – Перник“ АД не е отчетено значителното изоставане от средната заплата за отрасъла. Касационната инстанция отбелязва, че този извод се потвърждава от заключението по СТИЕ, съгласно което приетото от КЕВР увеличение на възнагражденията на работниците в дружеството – жалбоподател, ще повиши средната работна заплата до 1 163 лв./месец, при което същото изоставане от средната заплата за отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 769 лв., съгласно данни на НОИ. В тази връзка, ВАС споделя приетото от

първоинстанционния съд, че в тази си част решението на КЕВР е постановено в нарушение на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, след като регулаторът не осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не е отчита спецификата на конкретно дружество „Топлофикация – Перник“ АД. Според касационната инстанция, не е съобразено от КЕВР и че предприятията, с цел да задържат квалифицираните си кадри, следва да предлагат възнаграждения, релевантни за определените райони в страната, като предвидят разходи за увеличение на трудовите възнаграждения на персонала, както и не е съобразено, че еднаквото третиране изисква не прилагане на един и същ процент увеличение спрямо всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, а изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спази указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 12, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Перник“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2019 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен технико-икономически анализ при съобразяване на указанията на съда, дадени в мотивите на Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на АССГ, трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7728 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 5719 от 2019 г., на „Топлофикация-Перник“ АД цените и техните ценообразуващи елементи за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на емисионни квоти:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Перник“ АД са определени в размер на 9 687 хил.лв. (233 187 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 233 187 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 5719 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (349 945 t CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (116 758 t CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна

банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходи за закупуване на основно гориво - въглища:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на основно гориво – въглища, на „Топлофикация – Перник“ АД са определени в размер на 33 015 хил.лв. (557 688 тона *59,2 лв./тон). Същите са изчислени при количество основно гориво – въглища в размер на 557 688 тона и цена на въглищата 59,2 лв./тон, при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 5719 от 2019 г., че корекцията на заявените от дружеството разходи за основно гориво, изразяваща се в намаляване на цената за закупуване основно гориво – въглища, води до непълно възстановяване на присъщо – необходими и икономически обосновани разходи за производство на електрическа и топлинна енергия, като в резултат на намалението на предложената от дружеството цената на въглищата от 59,2 лв./тон на 54,04 лв./тон се формират непризнати разходи на стойност 2 777 хил. лв., които трябва да бъдат покрити от възвращаемостта на капитала, ако не бъдат предоговорени цените на въглищата в намаление.

3. Разходите за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Перник“ АД са определени в размер на 7 333 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения от 7 433 хил. лв., като същите са намалени с 100 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация – Перник“ АД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 9,5%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Перник е в размер на 929 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ на адрес: <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включения в цените на „Топлофикация - Перник“ АД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 485 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 260 лв.

В резултат на направените корекции при съобразяване с указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Перник“ АД,

за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 161,20 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 90,55 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 76,00 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 34,77 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1., т. 3 и т.4:
 - Необходими годишни приходи – 82 091 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 77 068 хил. лв., от които условно-постоянни – 18 536 хил. лв. и променливи – 58 532 хил. лв.;
 - о Регулаторна база на активите – 67 882 хил. лв.;
 - о Норма на възвръщаемост – 7,40%.
 - Електрическа енергия – 257 511 MWh, в т. ч.:
 - о от високоефективно комбинирано производство – 240 801 MWh;
 - о от комбинирано производство – 16 710 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 214 700 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 421 300 MWh.

Изказвания по т.3.:

Докладва И. Александров, който поясни, че няма да се спира подробно на правната страна на доклада, тъй като правните мотиви и основания са същите като в предходния доклад. Двете инстанции на съда връщат решението за ново произнасяне в Комисията. Аналогично на „Топлофикация - Русе“, при „Топлофикация-Перник“ АД ключовият разход е изкупуване на емисионни квоти, а подходът на работната група е както вече е изложен в предходната точка по дневния ред. Работната група изцяло се е позовала на преценката на съда и е приела в новия модел за ценообразуване количество емисионни квоти от 233,187 тона. Това е разликата между количествата емисии, които ще бъдат излъчени съобразно микса, предложен от „Топлофикация-Перник“ АД (утвърден от Комисията) и разликата с безплатните квоти, които са описани подробно. Средната цена също е 21,24 евро/тон. Източникът е същият и по този начин са определени разходите за емисии.

По отношение на другия показател - за разходите за закупуване на основно гориво. Дружеството е предложило за утвърждение цена на основното гориво при „Топлофикация – Перник“ АД от 59,2 лв./тон, при отчетена цена предишната година от 52,71 (в обжалваното решение 54,04). Съдът категорично връща цената за доизясняване, като кредитира да се постави в цената поради недостатъчна мотивировка към онзи момент (цената от 59,2). Това е и направила работната група. И. Александров отбеляза, че отчетната цена на „Топлофикация-Перник“ АД през периода е 76 лв. В този момент както цената на квотите, така и цената на въглищата бележат ръст. Към онзи момент КЕВР е определила цените при 8,91 евро на тон, като тази стойност е взета от прогнозни данни за периода, а реално отчетът е излязъл много по-висок.

По отношение на разходите за заплати и възнаграждения. Допуснато е 9,5 повишение на цената на разходите за заплати и възнаграждения. Дружеството оспорва тази стойност и затова също е направено проучване за гр. Перник в този период, в който средната работна заплата по данни на НСИ е 929 лв. За „Топлофикация - Перник“ АД (при 485 бр. персонал) средната работна заплата е 1 260 лв. Това е и мотивът на работната група за запазване на заплатите такива (каквито са били в обжалваното решение). Това са трите показателя, по които работната група се е произнесла.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7728 от

2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5719 от 2019 г., работната група предлага на Комисията да обсъди следните решения:

1. Да приеме настоящия доклад;
2. Да утвърди за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. на „Топлофикация-Перник“ АД:
 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 161,20 лв./MWh;
 2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 90,55 лв./MWh;
 3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 76,00 лв./MWh;
 4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 34,77 лв./MWh;
 5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1., т. 3 и т.4:
 - Необходими годишни приходи – 82 091 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 77 068 хил. лв., от които условно-постоянни – 18 536 хил. лв. и променливи – 58 532 хил. лв.;
 - о Регулаторна база на активите – 67 882 хил. лв.;
 - о Норма на възвръщаемост – 7,40%.
 - Електрическа енергия – 257 511 MWh, в т. ч.:
 - о от високоефективно комбинирано производство – 240 801 MWh;
 - о от комбинирано производство – 16 710 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 214 700 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 421 300 MWh.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 2504 от 10.04.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 7 състав, по адм. дело № 7728 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11264 от 26.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 5719 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация - Перник“ АД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 161,20 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 90,55 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 76,00 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 34,77 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1., т. 3 и т.4:
 - Необходими годишни приходи – 82 091 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 77 068 хил. лв., от които условно-постоянни – 18 536 хил. лв. и променливи – 58 532 хил. лв.;
 - о Регулаторна база на активите – 67 882 хил. лв.;
 - о Норма на възвръщаемост – 7,40%.
 - Електрическа енергия – 257 511 MWh, в т. ч.:

- о от високоефективно комбинирано производство – 240 801 MWh;
- о от комбинирано производство – 16 710 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 214 700 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 421 300 MWh.

В заседанието по **точка трета** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров – за и Евгения Харитоновна – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.4. Комисията, след като разгледа **влязло в сила Решение № 5301 от 07.08.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав по адм. дело № 7732 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 4807 от 24.04.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 11650 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 13** и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 13, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация-Сливен“ ЕАД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 153,01 лв./MWh, премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 82,36 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 78,17 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 79,36 лв./MWh, при ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 37 567 хил. лв., в т. ч.: разходи – 36 904 хил. лв., от които условно-постоянни – 10 662 хил. лв. и променливи – 26 242 хил. лв., регулаторна база на активите – 16 916 хил. лв., норма на възвръщаемост – 3,92%, количество електрическа енергия– 125 400 MWh, в т.ч. от високоефективно комбинирано производство – 117 000 MWh и от комбинирано производство – 8 400 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 120 126 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 122 002 MWh.

По жалба на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД, с Решение № 5301 от 07.08.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 16 състав по адм. дело № 7732 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 4807 от 24.04.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 11650 от 2019 г., е отменено Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 13, и върната преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР, в частта по т. 13, е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗЕ, при спазване на изискването за форма, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби.

По отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, определена в Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР, в частта му по т. 13, в съдебното решение на касационната инстанция се посочва, че АССГ е установил въз основа на съдебна технико-

икономическа експертиза (СТИЕ), че „Топлофикация – Сливен“ ЕАД е заявило „норма на възвръщаемост на привлечения капитал“ в размер на 3,88%, като с оспореното решение на КЕВР е определен размер от 3,88%. Изрично АССГ е посочил, че „нормата на възвръщаемост на привлечения капитал не е коригирана от КЕВР и е приета в посочения от дружеството размер от 3,88%, която следва да е изчислена на база сключените договори“. От друга страна обаче ВАС посочва, че АССГ в правните си изводи е отбелязал, че „регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива съгласно изискването на т. 40 от Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с Решение № 116 от 26.06.2018 г. (Указания-НВ), а въз основа на лихвените нива за последната година. Според ВАС, се отнася до неточност или смесване на понятия „норма на възвръщаемост на капитала“, която по дефиниция включва както „норма на възвръщаемост на собствения капитал“, така и „норма на възвръщаемост на привлечения капитал“. Всъщност, посочва ВАС, с оспореното решение на КЕВР е коригиран размерът на „норма на възвръщаемост на капитала“ по Справка № 3, поради недопускане на отрицателна стойност на собствения капитал от 5 440 хил. лв. на 5 хил. при изчисляване на средно претеглената норма на възвръщаемост. АССГ е съобразил СТИЕ и извършената съпоставка на заявените от дружеството основни ценообразуващи елементи и на утвърдените от КЕВР цени с Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. и въз основа на него е установено, че утвърдената възвръщаемост на капитала е по-ниска поради промяната на дела на собствения капитал, при което среднопретеглената норма на възвръщаемост спада повече от два пъти.

ВАС посочва, че видно от изложеното в жалбата на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД при оспорването е твърдяна незаконосъобразност по отношение определената норма на възвръщаемост на капитала в размер на 3,92%. От СТИЕ е установено, че заявената среднопретеглената норма на възвръщаемост от дружеството е 8,17%, предвид на което утвърдената 3,92% в действителност е два пъти по-малка, при сравнение с предходния регулаторен период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. по Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на КЕВР - норма на възвръщаемост – 7, 87%. В тази връзка, ВАС приема за необоснован доводът на КЕВР, че нормата на възвръщаемост в размер на 3,92 % е получена в резултат на извършената корекция на отрицателната стойност на собствения капитал от - 5 440 хил. лв. на 5 хил. лв., което е в съответствие с т. 35, раздел III, глава втора от Указанията-НВ. Съгласно т. 35, раздел III, глава втора от Указанията-НВ, дружеството изчислява нормата на възвръщаемост на капитала като норма преди данъчно облагане за регулаторния период съгласно чл. 10 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), която е равна на прогнозна средно претеглена цена на капитала. Средно претеглената цена на капитала е определената от комисията целева норма на възвръщаемост на привлечения и на собствения капитал на енергийното предприятие, претеглена според дела на всеки от тези източници на финансиране в определената целева структура на капитала. В случая, както е отбелязано от СТИЕ по Справка № 3 предвид отрицателната стойност на собствения капитал при изчисляване на среднопретеглената норма на възвръщаемост, т.е. няма възвръщаемост чрез по-висока НВ на собствения капитал от 7% върху натрупани от предприятието загуби, поради и което възвръщаемостта включена в цените е близка до НВ на привлечения капитал от 3,9%.

ВАС посочва, че видно от мотивите на КЕВР по оспореното решение НВ на собствения капитал е отрицателна величина за отчетения ценови период, но не е мотивирано намаляването на нормата на възвръщаемост на капитала под средно приетия 7% по норма на възвръщаемост собствения капитал посочен в доклада на работната група и при отчетен по ОПР – 37,49% вследствие по-високи печалби и реализирани други приходи. В случая ВАС приема, че не е обосновано и мотивирано намалението на среднопретеглената норма на възвръщаемост. От една страна видно от заключението на СТИЕ е определена НВ на собствения капитал 7%, такава каквато е заявена от

дружеството, както и е определена НВ на привлечения капитал -3,88%, така както е заявено от дружеството, но не е обосновано намалението на среднопретеглената норма на възвръщаемост от 8,17% - заявена, на 3,92% - определена от КЕВР. Касационната инстанция посочва, че действително от КЕВР е приложен т. нар. общ подход като в раздел II на оспореното решение е обявено, че „регулаторната база на активите (РБА) е в съответствие с изискванията на глава втора, раздел II от Указания-НВ. Признатата стойност на активите, които се използват и са свързани пряко с регулираните дейности, е балансовата им стойност към 31.12.2017 г. За регулаторни цели в РБА не се включва стойността на активи, надвишаваща пазарните нива за подобни или аналогични активи, в съответствие с чл. 14, ал. 3. т. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) и чл. 9, ал. 5, т. 4 от НРЦТЕ.“. Също така е посочено в общия подход, че норма на възвръщаемост на капитала е в съответствие с изискванията на глава втора, раздел III от Указания-НВ. Нормата на възвръщаемост на собствения капитал за всички дружества от сектора е определена съгласно т. 37 от Указания-НВ, при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от ЗЕ (принципа за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите) макроикономическата среда, специфичните условия на регулиране на дружествата, както и осигуряване на финансов ресурс за покриване на допълнителни невключени разходи, произтичащи от законови задължения и е - 7%.

В случая, ВАС приема, че по отношение заявеното прилагане на общия подход за дружеството „Топлофикация – Сливен“ ЕАД не са изложени обосновани мотиви относно корекцията на среднопретеглената норма на възвръщаемост от 8,17% на 3,92%, както и в коя част са приложени чл. 14, ал. 3. т. 4 от НРЦЕЕ и чл. 9, ал. 5, т. 4 от НРЦТЕ.

Касационната инстанция отбелязва, че посочената по-горе неточност и необоснованост на извода на АССГ относно определената норма на възвръщаемост на привлечения капитал, не влияе на крайния резултат на постановеното решение и не е посочено от съда като незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Следва обаче регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ - цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на дружеството по отношение на разходите за заплати и възнаграждения. Според ВАС обосновано съдът въз основа на СТИЕ е констатирал, че корекцията в заявените разходи за заплати и възнаграждения е в намаление със 168 хил. лв. и на разходите за осигуровки с 45 хил. лв., а именно от общо 4 904 хил. лв. на 4 691 хил. лв. Отчетено от съда въз основа на СТИЕ е, че дори и да бъде постигнато увеличение на възнагражденията на работниците в дружеството, то същото изостава с повече от 40% от средната заплата за отрасъл „Енергетика“, която съгласно данните на НОИ е в размер на 1 769 лева/месечно. Съдът е приел, че КЕВР прилагайки един и същ процент увеличение, без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, е нарушила принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от АПК, както и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия,

като не е отчетена спецификата на всяко конкретно дружество и респективно не позволява на дружествата със заплати по-ниски от средномесечните за сектора да достигнат тези нива.

ВАС счита, че АССГ правилно е приел, че при прилагане на общия подход е нарушен принципа по чл. 23, т. 3 от ЗЕ и по отношение на дружество не е отчетено значителното изоставане с повече от 40% от средната заплата за отрасъл „Енергетика“, която съгласно данните на НОИ е в размер на 1 769 лева/месечно. Видно от СТИЕ достигането на средна заплата за дружеството 1253 лв. на месец при увеличение 10% няма да достигне посочените нива на заплати в отрасъла, нито ще бъде достигнато и през следващия ценови период, на който се позовава регулатора, предвид на това, че изоставането от останалите дружества в отрасъла не може да бъде достигнат при прилагане на общия подход и увеличение с 10% спрямо всички дружества. От заключението на СТИЕ се установява, че 10% увеличение на разходите за възнаграждения на всички дружества, не отчита пазара на труда в различните региони на страна.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на дружеството по отношение на разходите за гориво. Според ВАС от заключението на СТИЕ АССГ е приел, че цената на въглищата в справка № 4 за предстоящия регулаторен период е определена от КЕВР на база отчетената за 2017 г., преобразувана според заложената калоричност, като е допуснато увеличение от 2%, представляващо индексирание с отчетената инфлация. Не е приета заявената от дружеството цена от 87,91 лв./тон за калоричност от 2 884 ккал/кг. Също така е отчетено, че прогнозната цена на другия вид гориво-биомаса е призната до отчетената за 2017 г. - 73,63 лв/тон при значително понижение на заложената прогнозна работна калоричност на биомасата, което по същността си е увеличение на цената с 25%.

ВАС приема, че обективно и в съответствие с приложимите правила при ценообразуването административният съд е приел, че регулаторният орган не е съобразил наличните количества на склад към началото на регулаторния период по тяхната покупна цена, така и договорените за доставка през новия ценови период, както и липсва анализ на заявените от дружеството цени на горива, в частност на въглища и биомаса.

ВАС посочва, че КЕВР не е изложила обстоятелства и основания за корекцията на заявената от дружеството цена на горивото обоснована в справката в съответствие с Глава трета на Указанията-НВ. КЕВР единствено е отразила завишение от 2% над отчетената базисна година и отчетената инфлация за периода. От друга страна, от заключението на СТИЕ е установено, че въглищата като основно гориво представляват най-големият и значителен разход при осигуряване на производствената дейност и изпълнение на лицензионната дейност „производство на топлинна и електрическа енергия“ на дружеството. Прието е, че намаляването на цените, по които енергийното предприятие закупува горивата, води до непълно възстановяване на присъщо – необходимите и икономически обоснованите разходи за производство на енергия. Така по заключението вещите лица са изчислили среднопретеглена цена на въглищата по сключените договори в размер на 87,74 лв/тон, но от друга са включени и количества на склад без обаче да е уточнено, че са само въглища.

ВАС приема за обоснован извода на АССГ, че при допуснатите корекции на заявените данни регулаторния орган е следвало да изложи подробни мотиви относно направения анализ, при който е намалена цената на основното гориво и необходимото количество за ценовия период. Липсва анализ на заявените от дружеството цени на горива и регулаторът не е обсъдил цените на въглищата и биомасата в сключените и представени към заявлението договори, а е определил необосновано 2% завишение.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на дружеството по отношение на разходите за закупуване на емисии парникови газове. Според ВАС, АССГ обективно е установил, че от „Топлофикация – Сливен“ ЕАД със заявлението е представена обосновка на „Разходи за закупуване на емисии парникови газове“: За 2017 г. верифицираните количества са 198 786 тона. За ценовия период прогнозното количество

емисии е 210 000 тона. Закупените през 2017 г. квоти са 152 600, на обща стойност 1 401 хил. лв. Броят им е получен след изваждане на полагащите се за топлинна енергия за битови нужди и тези по плана за дерогация - общо 37 228.

С приетото от АССГ заключение по СТИЕ е констатирано, че „Топлофикация – Сливен“ ЕАД е енергийно предприятие с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия (т.нар. когенерация) и като такава участва в схемата за безплатно разпределение на квоти за количества емисии въглероден диоксид. Предприятието е включено в схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове за топлинна енергия по ЕСТЕ (Европейска Схема за Търговия с Емисии) съгласно чл. 10а на Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО). Съгласно Националния план за инвестиции на Република България за периода 2013-2020 г., публикуван на официалната интернет страница на Министерство на енергетиката на определени производители се предоставят по години и обем безплатни квоти. При надвишаване на този обем емисии, отделени от инсталацията, всеки производител (оператор на инсталация) следва да закупи квоти, за ги предаде в изпълнение на нормативните си задължения по опазване на околната среда. За дружества с предвидени безплатни квоти, във връзка с модернизацията на подходите за производство на електрическа енергия по чл.10 в от Директива 2009/29/ЕО, същите се приспадат от количествата емисии въглероден диоксид за производството на електрическа енергия, необходими за съответния ценови период. За „Топлофикация – Сливен“ ЕАД са предвидени безплатни квоти, във връзка с модернизацията на подходите за производство на електрическа енергия по чл.10в от Директива 2009/29/ЕО по Националния план за инвестиции на Република България за периода 2013-2020 г., публикуван на официалната интернет страница на Министерство на енергетиката. В Националния план за инвестиции са включени всички оператори, отговарящи на условията за участие в дерогацията по член 10в на Директива 2009/29/ЕО. „Топлофикация – Сливен“ ЕАД е включено с номер на инсталацията № BG-012 с количество безплатни квоти в размер на 22 016 тона CO₂. За когенерациите количествата емисии въглероден диоксид за производство на топлинна енергия се определят като се приспадат безплатните квоти за битови клиенти, предвидени във връзка с чл.10а от Директива 2009/29/ЕО. Разпределение на безплатни квоти за периода 2013-2020 за дружеството по продуктов показател (топлинна енергия) по член 10а на Директива 2009/29/ЕО се определя в размер на 15 212 тона CO₂.

Прогнозното количество въглеродни емисии, които ще се отделят при работата на топлофикационната част на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД за 2018 г. е 208 785 тона CO₂. Установено е въз основа на СТИЕ, че разликата между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (208 785 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогации по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (37 228 тона CO₂) оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията той възлиза на 171 557 единици квоти за емисии CO₂.

Съществен е спорът по определената от КЕВР средно претеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/тон. От една страна са данните изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/тон, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/тон до 12,37 евро/тон, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/тон. Също така по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона 8,40 евро/тон - 13,60 евро/тон през процесния ценови период. От друга страна съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м.януари 2018 е била в диапазона 8 евро/тон - 9 евро/тон, като следва тенденция на увеличение през

цялата 2018 г. Към средата на годината в края на м.юни 2018 г. (преди постановяване на Решение № Ц-10 от 2018 г.) е на нива около 15 евро/тон, през м.октомври 2018 г. достига 20 евро/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м.ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 евро/тон, след което достига и преминава нивото от 20 евро/тон. Изчислената от СТИЕ среднопретеглената цена, на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г., е 15,34 евро/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 евро/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена е 19,05 евро/тон. От началото на 2019 г. цената продължава да се покачва и среднопретеглената цена за периода от 01.01.2019 г. е 22,84 евро/тон. Установено е също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental E. (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции, но не и за целите на ценообразуването при регулиране от КЕВР и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Въз основа на данните за дружеството „Топлофикация – Сливен“ ЕАД след приспадане на безплатни квоти за периода - 37 228 тона, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период е - 171 557 тона. Съгласно СТИЕ при покупна цена - приетата от КЕВР - 8,91 евро/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените, се изчисляват в размер на 2 989 633 лв. При по-висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид, в следствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават: при цена от 15,00 евро/тон (29,34 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 5 033 053 лв., при цена от 22,00 евро/тон (43,03 лв./тон) стойността на разходите за квоти е 7 381 811 лв. Посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост. При тези данни и констатации първоинстанционният съд е приел, че е основателно възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Според ВАС правилно и законосъобразно АССг е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството, както и прогнозното количество недостиг на емисиите, които дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през прогнозния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. и разпределените на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. ВАС приема за обосновано приетото от АССг, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ, както и че Комисията не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния. От друга страна разходите за закупуване на емисии CO₂ ще се увеличават с повишение на цената и разликата над включените в цените ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост. В тази връзка експертизата е изследвала икономически обоснованата прогнозна цена на емисионните квоти за регулаторния период на база подробен анализ на международни борсови цени, които изпълняват изискването на чл. 3, ал. 4 от НРЦТЕ за

анализ при използване на данни от най-добрата практика на национално и международно ниво, като е отразено завишението на разходите за закупуване на емисии в зависимост от покачването на борсовата цена. По този начин непризнаване на разходите за закупуване на емисионни квоти по икономически обоснована среднопретеглена борсова цена за регулаторния период води до невъзстановяване на икономически обоснованите разходи за дейността на дружеството, което обуславя нарушение на принципа по чл. 31, т. 2 от ЗЕ. В съответствие с чл. 8, ал. 1 от НРЦТЕ видовете разходи, пряко свързани със съответната лицензионна дейност, които се включват при образуването на цените, се разделят в две основни групи: условно-постоянни разходи и променливи разходи, според връзката им с количеството топлинна енергия. Във всяка от групите разходите се посочват и по икономически елементи. Съгласно чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ регулаторният орган утвърждава не фактически, а прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност като преценява тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по ЗЕ. В съответствие с чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосновани разходи за дейността им. В случая, ВАС приема, че преценката на административния орган за непризнаване на разходи за закупуване на емисии за CO₂ над определения по общ подход размер от 8,91 евро/тон е неправилна и не съответства на посочените правила относно ценообразуването и признаването на икономически обосновани разходи в съответствие с чл. 8, ал. 1 и ал. 4 от НРЦТЕ и при нарушаване на принципа по чл. 31, т. 2 от ЗЕ. При прилагането на общ подход във връзка с определяне на среднопретеглена цена на квотите за въглеродни емисии по т. 13 от Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. КЕВР за всички топлофикационни дружества, в случая за „Топлофикация – Сливен“ ЕАД е допуснала нарушение на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ като не е извършила сравнителни анализи и не е използвала данните от националната и международната практика по отношение нарастването цената на квотите през предходния регулаторен период, не е взела предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по ЗЕ - чл. 31, т. 2 и т. 4), като не е определила среднопретеглена прогнозна цена на квотите за CO₂ според реално действащите цени на националния и международен пазар, както и не са отчетени тенденциите към увеличаване, като по този начин ще се увеличат цените за разходите на дружествата и ще обуслови намаление на утвърдената възвръщаемост. Освен това КЕВР е възприела размер на цена на квотите предложени от „Ей и Ес-ЗС Марица Изток 1“ ЕООД и „КонтурГлобал Марица Изток 3“ АД в размер на 8,91 евро/тон под действителния пазарен среднопретеглен размер посочен, както в мотивите на т. 13 (общо подход), така и от данните по СТІЕ по изследване на националния и международен пазар.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спази указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 13, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към

момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Сливен“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2019 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен технико-икономически анализ при съобразяване на указанията на съда, дадени в мотивите на Решение № 5301 от 07.08.2019 г. на АССТГ, трето отделение, 16 състав по адм. д. № 7732/2018 г., оставено в сила с Решение № 4807 от 24.04.2020 г. на ВАС по адм. дело № 11650 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на емисионни квоти:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД са определени в размер на 7 127 хил.лв. (171 557 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 171 557 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 4807 от 24.04.2020 г. на ВАС по адм. дело № 11650 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (208 785 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (37 228 тона CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходи за закупуване на основно гориво - въглища:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на основно гориво – въглища, на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД са определени в размер на 18 982 хил.лв. (215 924 тона *87,91 лв./тон). Същите са изчислени при количество основно гориво – въглища в размер на 215 924 тона и цена на въглищата 87,91 лв./тон, при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 4807 от 24.04.2020 г. на ВАС по адм. дело № 11650 от 2019 г., че корекцията на заявените от дружеството разходи за основно гориво, изразяваща се в намаляване на цената за закупуване основно гориво – въглища, води до непълно възстановяване на присъщо – необходими и икономически обосновани разходи за производство на електрическа и топлинна енергия, като в резултат на намалението на предложената от дружеството цената на въглищата от 87,91 лв./тон на 83,42 лв./тон се формират непризнати разходи на стойност 970 хил. лв., които трябва да бъдат покрити от възвращаемостта на капитала, ако не бъдат предоговорени цените на въглищата.

3. Разходите за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД са определени в размер на 3 760 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения от 3 870 хил. лв., като същите са намалени с 110 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 9,5%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Сливен е в размер на 888 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ на адрес: <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включените в цените на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 291 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 077 лв.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 191,00 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 120,35 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 83,71 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 82,26 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - ☐ Необходими годишни приходи – 43 032 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 42 342 хил. лв., от които условно-постоянни – 10 662 хил. лв. и променливи – 31 680 хил. лв.;
 - о Регулаторна база на активите – 17 596 хил. лв.;
 - о Норма на възвръщаемост – 3,92%.
 - ☐ Електрическа енергия – 125 400 MWh;
 - о от високоефективно комбинирано производство – 117 000 MWh;
 - о от комбинирано производство – 8 400 MWh;
 - ☐ Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 120 126 MWh;
 - ☐ Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 122 002 MWh.

Изказвания по т.4.:

Докладва И. Александров, който отново поясни, че ще се спре само на детайли, на съответните позиции, които работната група е разгледала. Отново първата позиция е *разходи за закупуване на емисионни квоти*. Тук подходът на работната група е аналогичен с

другите две дружества. Работната група се е съобразила изцяло с решението на ВАС, като е приела в цените 171 557 тона емисии. По отношение на цената: отново е 21,24 евро/тон. Именно по този начин са изчислени разходи за емисии в размер на 7 127 хил. лв.

Другата оспорена позиция е *разходи за закупуване на основно гориво*. Отново подходът тук е същия, само е добавен и на трите места допълнителен анализ, който е изискан от съда. Към онзи момент (01.07.2018 г.) цената на тон въглища е била 83,42 лв. Работната група се е съобразила и е възстановила цената на 87,91 лв./тон въглища. Отчетната цена на това дружество отново е по-висока. Направен е анализ за разликата между двете цени. Това формира 970 хил. лв. непризнати разходи от страна на дружеството и работната група се е съобразила с решението на съда.

По отношение на разходите за заплати отново аргументите са същите както и при предходните доклади от дневния ред. Направен е анализ относно средната работна заплата в Сливен, тя е 888 лв. При 291 бр. персонал за дружеството тя е 1 077 лв., т.е. това представлява и допълнителният анализ от работната група за 10% увеличение на разхода за работни заплати.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 5301 от 07.08.2019 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 7732 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 4807 от 24.04.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 11650 от 2019 г., работната група предлага:

1. *Да приеме настоящия доклад;*
2. *Да утвърди на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:*
 1. *Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 191,00 лв./MWh;*
 2. *Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 120,35 лв./MWh;*
 3. *Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 83,71 лв./MWh;*
 4. *Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 82,26 лв./MWh*
 5. *Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:*
 6. *Необходими годишни приходи – 43 032 хил. лв., в т. ч.:*
 7. *Разходи – 42 342 хил. лв., от които условно-постоянни – 10 662 хил. лв. и променливи – 31 680 хил. лв.;*
 8. *Регулаторна база на активите – 17 596 хил. лв.;*
 9. *Норма на възвръщаемост – 3,92%.*
 10. *Електрическа енергия – 125 400 MWh;*
 - *от високоефективно комбинирано производство – 117 000 MWh;*
 - *от комбинирано производство – 8 400 MWh;*
 11. *Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 120 126 MWh;*
 12. *Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 122 002 MWh.*

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 5301 от 07.08.2019 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 7732 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 4807 от 24.04.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 11650 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 191,00 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 120,35 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 83,71 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 82,26 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 43 032 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 42 342 хил. лв., от които условно-постоянни – 10 662 хил. лв. и променливи – 31 680 хил. лв.;
 - о Регулаторна база на активите – 17 596 хил. лв.;
 - о Норма на възвръщаемост – 3,92%.
 - Електрическа енергия – 125 400 MWh;
 - о от високоефективно комбинирано производство – 117 000 MWh;
 - о от комбинирано производство – 8 400 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 120 126 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 122 002 MWh.

В заседанието по **точка четвърта** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров – за и Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.5. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 3550 от 28.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 45 състав по адм. дело № 7727 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 10864 от 07.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7813 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 14 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 14, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация-Габрово“ ЕАД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 236,85 лв./MWh, премия по чл. 33 от ЗЕ (без ДДС) – 166,20 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 89,34 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 4 274 хил. лв., в т. ч.: разходи – 4 056 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 472 хил. лв. и променливи – 2 584 хил. лв., регулаторна база на активите – 5 515 хил. лв., норма на възвръщаемост –

3,95%, количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 6 200 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 31 400 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД, с Решение № 3550 от 28.05.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 45 състав по адм. дело № 7727 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 10864 от 07.08.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 7813 от 2019 г., е отменено Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 14, върната преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, ВАС счита, че административния съд обективно е установил фактическите обстоятелства по проведеното административно производство пред КЕВР, както и е разгледал приложимите материалноправни разпоредби при определяне на цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД.

Според касационната инстанция, АССГ правилно е приел за основателно възражението на дружеството относно незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове. ВАС приема за обективно установено от АССГ, че „Топлофикация - Габрово“ ЕАД е представило обосновка на разходите за емисии парникови газове. За периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. дружеството е определило за закупуване емисии CO₂ за производството на електрическа и топлинна енергия като от верифицираните количества са приспаднати предвидените безплатни квоти за двата продукта, топлинна и електрическа енергия, в съответствие с чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО).

В касационното решение е посочено, че в приетото по делото заключение по съдебно технико-икономическа експертиза (СТИЕ) е констатирано, че „Топлофикация – Габрово“ ЕАД е енергийно предприятие с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия (т. н. когенерация) и като такова участва в схемата за безплатно разпределение на квоти за количества емисии въглероден диоксид. Предприятието е включено в схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове за топлинна енергия по Европейската схема за търговия с емисии съгласно чл. 10а на Директива 2009/29/ЕО. Съгласно Националния план за инвестиции на Република България за периода 2013-2020 г., публикуван на официалната интернет страница на Министерство на енергетиката, на определени производители се предоставят по години и обем безплатни квоти. При надвишаване на този обем емисии, отделени от инсталацията, всеки производител (оператор на инсталация) следва да закупи квоти, за ги предаде в изпълнение на нормативните си задължения по опазване на околната среда. За дружества с предвидени безплатни квоти, във връзка с модернизацията на подходите за производство на електрическа енергия по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, същите се приспадат от количествата емисии въглероден диоксид за производството на електрическа енергия, необходими за съответния ценови период.

„Топлофикация – Габрово“ ЕАД е предвидена в схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове за разпределение на безплатни количествата емисии въглероден диоксид за производство на топлинна енергия по дерогация по чл. 10а от Директива 2009/29/ЕО. Разпределението на безплатни квоти за периода 2013-2020 г. по продуктов показател (топлинна енергия) по чл. 10а на Директива 2009/29/ЕО е оповестено за всеки оператор. Съгласно разпределението на безплатни квоти за периода 2013-2020 г. по продуктов показател (топлинна енергия) за „Топлофикация – Габрово“ ЕАД за ценовия период е определено в размер на 3 795 тона CO₂ - съгласно Схемата за търговия с квоти под номер на инсталацията 21. За „Топлофикация – Габрово“ ЕАД не са предвидени безплатни квоти за производство на електрическа енергия по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, тъй като централата не е включена в Националния план за инвестиции на

Република България за периода 2013-2020 г. Прогнозното количество въглеродни емисии, които ще се отделят при работата на топлофикационната част на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД за 2018 г. е 11 497 тона CO₂. Установено е въз основа на СТИЕ, че разликата между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (11 497 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогации по чл. 10а от Директива 2009/29/ЕО (3 795 тона CO₂) оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията той възлиза на 7 702 единици квоти за емисии CO₂. Съществен е спора по определената от КЕВР средно претеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/тон. От една страна са данните изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/тон, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/тон до 12,37 евро/тон, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/тон. Също така по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона 8,40 евро/тон - 13,60 евро/тон през процесния ценови период. От друга страна съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. януари 2018 г. е била в диапазона 8 евро/тон - 9 евро/тон, като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 г. Към средата на годината в края на м. юни 2018 г. (преди постановяване на решение № Ц-10 от 2018 г.) е на нива около 15 евро/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 евро/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м. ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 евро/тон, след което достига и преминава нивото от 20 евро/тон.

Изчислената от СТИЕ среднопретеглената цена, на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г., е 15,34 евро/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 евро/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена е 19,05 евро/тон. От началото на 2019 г. цената продължава да се покачва и среднопретеглената цена за периода от 01.01.2019 г. е 22,84 евро/тон. Установено е също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental Exchange (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции, но не и за целите на ценообразуването при регулиране от КЕВР и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Съгласно СТИЕ при покупна цена - приетата от КЕВР - 8,91 евро/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените, се изчисляват в размер на 64 025 лв. При изчислената среднопретеглена цена за първото полугодие на 2018 г., т. е. за периода до датата на приемане на решението - 12,06 евро/тон (23,59 лв./тон), разходите са на стойност – 86 660 лв., а по средна цена за м. юни 2018 г. - 15,00 евро/тон (29,34 лв./тон), разходите са в размер на 107 786 лв. С нарастването на цената на въглеродните емисии разходите се увеличават, като при цена от 20,00 евро/тон (39,12 лв./тон) се изчисляват на стойност 143 715 лв. При утвърждаване на цените на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД с решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., КЕВР е признала разходи за емисии парникови газове на стойност 96 хил. лв., изчислени като посоченото като закупено количество за базисната 2017 г. 8 390 тона е остойностено по посочената отчетна цена 11,49 лв./тон. Вещите лица са заключили, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост. При тези данни и констатации съдът е приел, че е основателно възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. ВАС приема, че правилно и законосъобразно АССг е съобразил разпоредбата на чл. 10а от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството, както и прогнозното количество недостиг на емисиите, които

дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. Разликата между отделените въглеродни емисии при производство на топлинна енергия през прогнозния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. и разпределените на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. ВАС приема, че обосновано АССг е счел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Според съда, Комисията не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния. От друга страна разходите за закупуване на емисии CO₂ ще се увеличават с повишение на цената и разликата над включените в цените ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост. В тази връзка, съдът посочва, че експертизата е изследвала икономически обоснованата прогнозна цена на емисионните квоти за регулаторния период на база подробен анализ на международни борсови цени, които изпълняват изискването на чл. 3, ал. 4 от НРЦТЕ за анализ при използване на данни от най-добрата практика на национално и международно ниво, като е отразено завишението на разходите за закупуване на емисии в зависимост от покачването на борсовата цена. По този начин непризнаване на разходите за закупуване на емисионни квоти по икономически обоснована среднопретеглена борсова цена за регулаторния период води до невъзстановяване на икономически обоснованите разходи за дейността на дружеството, което обуславя нарушение на принципа по чл. 31, т. 2 от ЗЕ.

В касационното решение се посочва, че в съответствие с чл. 8, ал. 1 от НРЦТЕ видовете разходи, пряко свързани със съответната лицензионна дейност, които се включват при образуването на цените, се разделят в две основни групи: условно-постоянни разходи и променливи разходи, според връзката им с количеството топлинна енергия. Във всяка от групите разходите се посочват и по икономически елементи. Съгласно чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ регулаторният орган утвърждава не фактически, а прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност като преценява тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по ЗЕ. В съответствие с чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосновани разходи за дейността им. В случая, посочва съда, преценката на административния орган за непризнаване на разходи за закупуване на емисии за CO₂ над определения по общ подход размер от 8,91 евро/тон е неправилна и не съответства на посочените правила относно ценообразуването и признаването на икономически обосновани разходи в съответствие с чл. 8, ал. 1 и ал. 4 от НРЦТЕ и при нарушаване на принципа по чл. 31, т. 2 от ЗЕ.

ВАС приема, че при прилагането на общ подход във връзка с определяне на среднопретеглена цена на квотите за въглеродни емисии в решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. за всички топлофикационни дружества, в случая за „Топлофикация – Габрово“ ЕАД, КЕВР е допуснала нарушение на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, като не е извършила сравнителни анализи и не е използвала данните от националната и международната практика по

отношение нарастването цената на квотите през предходния регулаторен период, не е взела предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по ЗЕ (чл. 31, т. 2 и т. 4), като не е определила среднопретеглена прогнозна цена на квотите за CO₂ според реално действащите цени на националния и международен пазар, както и не са отчетени тенденциите към увеличаване, като по този начин ще се увеличат цените за разходите на дружествата и ще обуслови намаление на утвърдената възвръщаемост. Освен това, посочва съдът, КЕВР е възприела размер на цена на квотите предложени от „Ей и Ес-ЗС Марица Изток I“ ЕООД и „КонтурГлобал Марица Изток 3“ АД в размер на 8,91 евро/тон под действителния пазарен среднопретеглен размер посочен, както в мотивите на т. 13 (общо подход), така и от данните по СТИЕ по изследване на националния и международен пазар. Според ВАС, определеният размер по общия подход е в нарушение на чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗЕ като не са основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, цената не обуславя енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им и не осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, след като са определени на база прогнозна цена на две енергийни предприятия, при несъобразяване на националния и международен среднопретеглен размер и при невъзможност за постигане на утвърдената норма на възвръщаемост. Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕ цените, които подлежат на регулиране, се образуват от енергийните предприятия съобразно изискванията на този закон и наредбите по ал. 3. Указанията, дадени от комисията относно образуването на цените, са задължителни за енергийните предприятия. В съответствие с т. 20.11 от глава втора на Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ), за енергийните предприятия с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, количествата емисии въглероден диоксид за производство на електрическа енергия, се определят като верифицираните емисии се умножат с коефициент за разпределение на разходите в производството, изчислен в справка № 6. Съгласно т. 20.13 от Указания-НВ за целите на ценовото регулиране, в състава на признатите от комисията разходи могат да се включват разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид CO₂, за които дружествата са представили доказателства за закупуване на емисии въглероден диоксид за базисния ценови период.

Касационната инстанция посочва, че разходите, които дружеството ще извърши за закупуване на квоти по по-висока цена (среднопретеглена на пазара) ще се увеличават, като разликата над 8,91 евро/тон ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост. В тази връзка ВАС приема, че правилно АССГ е съобразил посочената от СТИЕ икономически обоснована цена на емисионните квоти за регулаторния период на база подробен анализ на международни борсови цени, които изпълняват изискването на чл. 3, ал. 4 от НРЦТЕ за анализ при използване на данни от най-добрата практика на национално и международно ниво. Ефектът от непризнаване на разходите за закупуване на емисионни квоти по икономически обоснована борсова цена за регулаторния период води до невъзстановяване на икономически обоснованите разходи за дейността на дружеството.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Габрово“ ЕАД по отношение на разходите за гориво. Според касационната инстанция, обективно административният съд е установил, че по подаденото заявление и направеното възражение по доклада на работната група, не е прието възражението на дружеството относно корекцията на цената на основното гориво. Разходът на въглища в комбинираната част на централата е коригиран с 1750 тона, до достигане на енергийната ефективност с нормативно определената стойност за високоефективно комбинирано производство, при която КЕВР признава произведената електрическа енергия за високоефективна в съответствие с издадените сертификати. ВАС посочва, че АССГ е обосновал извод за законосъобразност на корекцията на количеството

въглища, доколкото същата съответства на общия подход, касаещ всички дружества от сектора, както и на чл. 31, т. 1 от ЗЕ, но не и на коригираната цена. Общите разходи за гориво, като част от променливите разходи, са намалени поради намалението на количеството на основното гориво - въглища и на цените на двете основни горива - въглищата и биомасата. Количеството въглища за производство е коригирано с аргумент - до достигане на общата енергийна ефективност до нивото на нормативно определената стойност за високоефективно комбинирано производство, като становището на КЕВР е, че при тази нормативна ефективност се признава произведената електрическа енергия за високоефективна. Количеството въглища, заявено от дружеството е при обща ефективност на използваното гориво 66,09%, докато нормативното изискване на Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г. е 75%. Възражението на дружеството срещу намалението на количеството въглища не е прието от КЕВР, не са изложени аргументи дали с наличната инсталация тази ефективност от 75% може да бъде постигната или с по-малко количество гориво няма да бъдат произведени планираните количества. За сравнение постигнатата обща енергийна ефективност през 2017 г. е била 57,10%. Цената на въглищата в Справка № 4 за предстоящия регулаторен период е приета от КЕВР в размера на отчетената за базисната година 124,39 лв./тон за калоричност 3686 kcal/kg., преизчислена за прогнозираната от дружеството калоричност 4011 kcal/kg., призната цена на въглищата е 135,36 лв./тон. Не е прието от КЕВР увеличение на цената на въглищата с аргумент, че се запазват цените на местните горива и се прилага посочения в т. 8 общ подход. Не е приета обосновката на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД за изчислената среднопретеглена цена на въглищата, която се формира от вносни въглища марка „Д“ с калоричност 5100 kcal/kg. и обогатено енергийно гориво с калоричност 2650 kcal/kg. с цени по сключените договори от м. 09, 10 и 11.2017 г. и с включване на разходи за транспортирането им. Цената на биомасата също е приета от КЕВР в размера на отчетената за базисната година 109,00 лв./тон за калоричност 3540 kcal/kg., преизчислена за прогнозираната от дружеството калоричност от 3527 kcal/kg. на 108,60 лв. Не е приета обосновката на дружеството за изчисляване на горивния микс за биомаса от пелети и дървесен чипс, не е прието и възражението, че има повишение на цените и от м.11.2017 г. дружеството има сключени нови договори, които са представени към заявлението.

Основните видове използвани горива за производство на топлинна и електрическа енергия в „Топлофикация – Габрово“ ЕАД през разглеждания ценови период са въглища и биомаса. Централата на дружеството работи с два котела - ЕПГ 2, работещ с въглища и ЕПГ 8, работещ с биомаса. През прогнозния ценови период съобразно производствената програма на дружеството прогнозното количество необходими въглища за новия отоплителен сезон е 7 650 тона със средна калоричност 4 011 kcal/kg., като горивната смес се състои от 3 400 тона обогатено енергийно гориво (ОЕГ) със средна калоричност 2 650 kcal/kg и 4 250 тона вносни черни въглища марка „Д“ със средна калоричност 5 100 kcal/kg. Вносните въглища дружеството доставя от площадка, находяща се в гр. Сливен. Обогаденото енергийно гориво дружеството доставя от Брикел, Гълъбово. През прогнозния период, дружеството предвижда работа на котела с биомаса с общо количество гориво 7 700 тона в съотношение дървесен чипс 2 100 тона с калоричност 2800 kcal/kg и пелети 5 600 тона с калоричност 3800 kcal/kg. Средната калоричност на микса горива е 3 527 kcal/kg. Намаляването на цените, по които енергийното предприятие ще закупува горивата, води до непълно възстановяване на присъщо необходими и икономически обосновани разходи за производство на електрическа и топлинна енергия. Според съда, приетите от КЕВР цени за въглища и биогориво не са икономически обосновани, тъй като не е извършен сравнителен анализ и проучване на пазарните нива на цените, за да се установи дали на пазара се предлагат използваните от дружеството горива на по-ниски цени, от тези по подписаните договори. Съответно и разходите за основно гориво не са икономически обосновани както поради приетите по-ниски цени, които не са доказани като пазарно валидни за новия регулаторен период, така и поради техническа необоснованост на корекцията на количеството. При тези фактически данни, ВАС приема,

че АССГ е съобразил приложението на т. 20.1. от глава втора, раздел 1, от Указания-НВ, съгласно която разходите за гориво се определят въз основа на прогнозните количества горива от съответния вид и икономически обоснованата им цена и/или действаща към момента на подаване на заявлението цена на въглищата от „Мини Марица изток“ ЕАД. Съгласно т. 20.2 от Указания НВ прогнозните количества горива при производство на топлинна енергия, се определят на базата на прогнозни количества топлинна енергия, топлинната ефективност на използваното гориво и неговата калоричност. Прогнозните количества горива при производство на електрическа и топлинна енергия, се определят на базата на прогнозни количества електрическа и топлинна енергия, електрическата и/или общата ефективност на използваното гориво и неговата калоричност. Също така съгласно т. 20.4 дружествата, които използват въглища като основно гориво, изготвят предложенията си за цени с прогнозни количества, покриващи енергийното им производство и прогнозна цена на въглищата. Към предложенията дружествата представят сключените договори за доставка или анекси към тях за ценовия период, прогнозни данни от националната и международната практика, прогнози на борсови цени на въглищата за ценовия период, както и данни на държавни органи и организации. За целите на ценовото регулиране, в състава на признатите от комисията разходи могат да се включат разходи за основно гориво, получени като произведение от базовата стойност на цената на въглищата, в резултат на извършен бенчмарк анализ и/или митнически декларации, съответните разходи за товаро-разтоварни дейности и транспорт, и съответното количество въглища за ценовия период“. Също така съгласно т. 12 от Глава трета на Указанията НВ е посочен начина на формиране на цените на горивата - „12. Цени на горивата (среднопретеглени) Ц, лв./knm³, лв./t, без ДДС - посочват се среднопретеглените цени на горивата през разглеждания период.

Предвид изложеното ВАС приема, че обективно и в съответствие с приложимите правила при ценообразуването административният съд е приел, че регулаторният орган не е съобразил, че въглищният котел на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД работи със смес от вносни и местни въглища, чиито характеристики са посочени от вещите лица. Според касационната инстанция, правилно е прието от АССГ, че регулаторът не е изложил съображения в тази насока, нито дали приетата от него цена касае въглища със същото качество и калоричност. А съгласно СТИЕ през новия регулаторен период дружеството ще използва вносни въглища с различни характеристики, съдържание на летливи, едрина и др. В съответствие с чл. 31, т. 2, б. „б“ от ЗЕ регулаторът следва принципа - цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за доставка и поддържане на резервите от горива. ВАС споделя за обоснован правния извод на АССГ, че при допуснатите корекции на заявените данни регулаторният орган е следвало да изложи подробни мотиви относно направения анализ, при който е намалена цената на основното гориво и необходимото количество за ценовия период. Липсва анализ на заявените от дружеството цени на горива и регулаторът не е обсъдил цените на въглищата и биомасата в сключените и представени към заявлението договори.

ВАС е споделил изводите на АССГ, относно основателността на направеното възражение от „Топлофикация Габрово“ ЕАД по отношение на технологичните разходи по преноса на топлинна енергия. Съд приема, че технологичният режим на работа на централата на дружеството според СТИЕ през отчетния и прогнозния период е без промяна. През предходния отчетен период технологичните разходи по преноса са били 13 855 MWh. (41,30 %). За прогнозния период в заявлението на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД са предвидени 11 700 MWh (31,54 %) технологични разходи по преноса, а извършената корекция от КЕВР на технологичните разходи от 11 700 MWh е на 5 700 MWh. Корекцията не е технически обоснована и не отговаря на техническите характеристики на мрежата. С непризнатите технологични разходи от 6 000 MWh, КЕВР завишава реализираната топлоенергия, без да има данни за увеличение на броя на консуматорите и увеличение на консумацията на топлинна енергия в този размер спрямо

отчетния период, което е технически необосновано. ВАС приема за правилно приетото от АССГ, че липсват мотиви от страна на регулаторния орган по отношение на залегналите в т. 6 от общия подход критерии. Органът е изложил, че технологичните разходи по преноса следва да са в съответствие с утвърдената методика от КЕВР, съгласно изискванията на чл. 21, ал.1, т. 19 от ЗЕ, но не е посочил конкретна разпоредба. Липсва конкретно обсъждане на стойности, инвестиционна програма, развитие на мрежите, намаляване/увеличаване на клиентите, както и възможни причини за това. Касационната инстанция посочва, че правилно съдът е приел, че липсата на мотиви на акта в тази му част, прави и невъзможна проверката на съда за законосъобразност.

ВАС приема за правилни изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация Габрово“ ЕАД по отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. В решението на касационната инстанция се посочва, че АССГ е установил въз основа на СТИЕ, че „Топлофикация – Габрово“ ЕАД е заявило „норма на възвръщаемост на привлечения капитал“ в размер на 6,31% като с оспореното решение на КЕВР е определен размер от 3,91%. Съгласно т. 40 от Глава втора, Раздел III от Указания-НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. Дружеството е представило изчисление в частта по справка № 3 от електронния модел, че нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, претеглена според договорените лихви и теглата на заемите (финансов лизинг), е в размер на 6,56%. При изчисляване на среднопретеглената норма на възвръщаемост е заявена от дружеството нормата на възвръщаемост на привлечения капитал 6,31%. Регулаторният орган не е приел изчислената норма по начина, предвиден в т. 40 от Указанията, и не е одобрил лихвите по договорените от дружеството заеми, а е приложил т. 41, приемайки като пределна пазарна цена на привлечения капитал, публикуваните данни на Българската народна банка (БНБ) за лихвени проценти по кредити за нефинансови предприятия за м.12.2017 г. - 3,91%. Според съда, определената от Комисията норма на възвръщаемост на привлечения капитал не отчита реалните разходи за лихви по заеми, тъй като не е определена на база пазарни нива за периодите, в които тези заеми са привлечени, поради което не е икономически обоснована. ВАС посочва, че непризнаването от КЕВР на икономически обоснованата цена на привлечения капитал води до невъзстановяване на присъщо-необходимите разходи за лихви по заеми в пълен размер, която разлика се покрива за сметка на общата възвръщаемост. Всичко това има за резултат влошаване на финансовото състояние на енергийното предприятие, тъй като освен липса на доходност върху вложените средства може да се стигне до генериране на загуби при изчерпване на включената в цените възвръщаемост за покриване на непризнати разходи.

ВАС приема за правилни изводите на АССГ за основателност на възражението на дружеството по отношение на разходите за ремонт и за заплати и възнаграждения. В касационното съдебно решение се посочва, че разходите за ремонт и разходите за заплати и възнаграждения са елемент от общата стойност на условно-постоянните разходи (УПР). Общата стойност на УПР без стойността на разходите за амортизации е коригирана от 1 672 хил. лв. на 1 252 хил. лв. до нивото на отчетените стойности през 2017 г., в т.ч., разходите за работна заплата са коригирани от 795 хил. лв. на 708 хил. лв. или с 87 хил. лв., разходите за начисления свързани с тях по действащото законодателство са коригирани от 246 хил. лв. на 197 хил. лв. или с 52 хил. лв., съгласно т. 1 от общия подход в решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. Съдът посочва, че в отговор на искане на КЕВР от 19.04.2018 г. за допълнителна информация, с писмо от 27.04.2018 г. дружеството е представило ремонтна програма по направления с остойностени позиции и срокове за изпълнение. Регулаторният орган не е анализирал, в съответствие с разпоредбата на чл. 31, т. 2, б. „г“ от ЗЕ, защо не признава част от заявените разходи за ремонт. Мотиви на КЕВР за признаване на повечето групи разходи на нивото на отчетените за 2017 г. е моментната технологична ефективност и общото финансово състояние на дружеството,

които се отразяват върху високите разходни цени на продуктите на производство.

Разходите за ремонти са УПР - не се влияят от обема на производството и се включват в справка № 1 от електронния модел, част УПР, съгласно т. 17, Глава втора, Раздел I от Указания-НВ. Непризнаването на присъщо необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обоснованите разходи, което рефлектира в намаление на утвърдената възвръщаемост, тъй като частта от разходи, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, но не са признати от КЕВР и включени в утвърдените цени, се покриват за сметка на възвръщаемостта на капитала, а ако тя не е достатъчна се формира загуба. ВАС приема за правилен извода на АССГ, че при отмяната регулаторът следва да изложи конкретни съображения във връзка с представените от „Топлофикация – Габрово“ ЕАД справки и доказателства относно предстоящи ремонти за регулаторния период.

Съдът посочва, че с писмо вх. № Е-14-11-8 от 12.06.2018 г. „Топлофикация - Габрово“ ЕАД е направила възражение във връзка с доклада на работната група относно частта за разходи за заплати и възнаграждения. Изложеното в писмото е отразено и в мотивната част на решението на КЕВР, че през последните години дружеството изпитва затруднения в намирането и задържането на персонал, като смята, че основната причина за това е недостатъчният размер на трудовото възнаграждение, съответстващо на трудните условия на работа, каквито са условията на работа във въглищна централа. Посочено е, че средната заплата в дружеството е значително под посочения в доклада размер за сектор „Енергетика“ 1769 лв. и дружеството има перманентен недостиг на работници, на длъжности като оператор турбогенератор, оператор парогенератор, оператор спомагателни съоръжения, оператор бойлерна уредба, заварчик. Дружеството смята, че чрез предвиденото увеличение на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски ще се постигне адекватно на вложения труд възнаграждение за персонала и да предизвика интерес от страна на потенциални кандидати за работа, както и чрез увеличението с 10% на разходите за труд ще се стимулира подобряването на работата от страна на работниците. Съдът посочва, че с решението на КЕВР в оспорваната му част, не е приета корекцията на разхода до 10% нарастване спрямо базисната година при спазване на общия подход, както е направено спрямо всички дружества.

ВАС приема, че обосновано АССГ е констатирал, че корекцията в заявените разходи за заплати и възнаграждения, е призната за останалите дружества, а по отношение на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД органът не излага мотиви за непризнаване на заявеното увеличение. Според съда, прилагайки един и същ процент увеличение за останалите дружества от сектора, без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, административният орган е нарушил принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Нарушена е и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаваща при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия. В случая не е отчетена спецификата на конкретното дружество и респективно енергийното предприятие, със заплати по-ниски от средномесечните за сектора, не може да достигне средните нива за сектора. При прилагане на общия подход по т. 1.3, по отношение на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД не е отчетено, че средната заплата за отрасъл „Енергетика“, съгласно данните на Националния осигурителен институт (НОИ), е в размер на 1 769 лева/месечно. Според съда, в тази част е допуснато нарушение на чл. 23, т. 3 от ЗЕ след като не се осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не е отчетена спецификата на конкретно дружество „Топлофикация – Габрово“ ЕАД и значителното изоставане в ръста на работната заплата и достигане на средния размер в отрасъла през този и следващите регулаторни периоди.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на

административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 14, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Габрово“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2019 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен технико-икономически анализ при съобразяване на указанията на съда, дадени в мотивите на Решение № 3550 от 28.05.2019 г. на АССГ, трето отделение, 45 състав по адм. д. № 7727/2018 г., оставено в сила с Решение № 10864 от 07.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7813 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация Габрово“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За ценовия период дружеството не е извършило разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове и количеството закупени емисии парникови газове (CO₂) е коригирано от 8 390 тона на 0 тона.

2. Разходи за закупуване на гориво – въглища и биомаса:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на основно гориво – въглища, на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД са определени в размер на 1 175 хил.лв. (7 650 тона *153,65 лв./тон).

Същите са изчислени при количество основно гориво – въглища в размер на 7 650 тона, съгласно заявеното от дружеството за регулаторния/ценови период, и цена на въглищата 153,65 лв./тон при калоричност 4 011 kcal/kg, съгласно отчетената за ценовия период цена на въглища от 136,61 лв./t и калоричност 3566 kcal/kg, при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 10864 от 07.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7813 от 2019 г. Коригирано е количеството въглища от 5 900 t на 7 650 t, съгласно заявеното от дружеството за регулаторния/ценовия период.

Преизчислена е цената на друг вид гориво (ВЕИ) на 101,49 лв./t при калоричност 3527 kcal/kg, съгласно отчетената за регулаторния/ценови период цена на друг вид гориво (ВЕИ) от 103,16 лв./тон и калоричност 3585 kcal/kg.

3. Технологични разходи по пренос на топлинна енергия:

Коригирано е количеството топлинна енергия за разпределение с гореща вода от 31 400 MWh на 25 400 MWh и съответно количеството на технологични разходи на топлинна енергия по преноса от 5 700 MWh на 11 700 MWh.

4. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2017 г. е 6,00%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал

е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,91%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2017 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,91%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

5. Разходи за ремонти.

Заявените от дружеството разходи за ремонт в размер на 410 хил.лв. са коригирани на 300,00 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

6. Разходи за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД са определени в размер на 795 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 795. хил. лв., като същите са увеличени с 87 хил. лв., поради изоставане на средната работна заплата на дружеството в сравнение със същата в град Габрово.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически

обосновано нарастване на тези разходи с 10%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Габрово е в размер на 1 045 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ, на адрес <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включените в цените на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 80 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 736 лв.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация Габрово“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 250,24 лв./MWh, в т. ч.:

2. Премия по чл. 33 от ЗЕ (без ДДС) – 179,59 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 125,90 лв./MWh;

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 4 749 хил. лв., в т. ч.:

- Разходи – 4 529 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 708 хил. лв. и променливи – 2 821 хил. лв.;

- Регулаторна база на активите – 5 575 хил. лв.;

- Норма на възвръщаемост – 3,95%;

- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 6 200 MWh;

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 25 400 MWh.

Изказвания по т.5.:

Докладва И. Александров. По отношение на разходите за закупуване емисионни квоти. В този случай подходът е различен, тъй като отчетът за това дружество през периода е, че то не е закупувало емисионни квоти и тук работната група реално не е включила емисии за този период.

Втората позиция е разходи за закупуване на въглища и биомаса. Отново работната група се е съобразила с решението на съда, като е възстановила цената от 153,65 лв./тон на въглищата, като са изчислени по този начин разходи за закупуване на въглища в размер на 1 175 хил.лв. Тук разходите за пренос на топлинна енергия, които са били коригирани към онзи момент, са възстановени, т.е. възстановена е коригираната стойност, а това е и основният инструмент, с който цената на топлинната енергия се повишава, но с оглед на това, че топлинната енергия няма да бъде прилагана най-вероятно със задна дата, това е без значение.

По отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. Дружеството е предложило за утвърждаване 6,00% норма на възвръщаемост. Работната група отново е запазила стойността от 3,91, определена в отпадналото решение и е предложила допълнителни мотиви като обосновка.

По отношение на разходите за ремонти. Работната група е прибегнала до отчетната стойност на ремонта, защото ремонтът е постоянен разход и според работната група това е най-точната стойност, която би могла да коригира старото решение. В случая ремонтът е по-нисък от стойността, която е поставена в оспореното решение, така че тя е коригирана от 410 на 300,00 хил. лв. разходи за ремонти.

По отношение на разходите за заплати и възнаграждения. По аналогичен начин е направен същият анализ за „Топлофикация - Габрово“ ЕАД. Дружеството е предложило с 12,29% по-високи разходи за заплати в сравнение с отчетната стойност на разхода през предишната година. Работната група е повишила разходите с до 10%, както е съгласно подхода на база допълнителен анализ, показващ, че в Габрово средната работна заплата е 1 045 лв., докато в самото дружество средната заплата е 736 лв. Поради това работната група е повишила с 2%, т.е. отчела е това в разходите за заплати, като източникът е посочен в доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 3550 от 28.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 45 състав по адм. дело № 7727 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 10864 от 07.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7813 от 2019 г., работната група предлага:

1. Да се приеме настоящия доклад;

2. Да се утвърди на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 250,24 лв./MWh, в т. ч.:

2. Премия по чл. 33 от ЗЕ (без ДДС) – 179,59 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 125,90 лв./MWh;

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:

▪ *Необходими годишни приходи – 4 749 хил. лв., в т. ч.:*

○ *Разходи – 4 529 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 708 хил. лв. и променливи – 2 821 хил. лв.;*

○ *Регулаторна база на активите – 5 575 хил. лв.;*

○ *Норма на възвръщаемост – 3,95%;*

▪ *Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 6 200 MWh;*

▪ *Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 25 400 MWh.*

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени влязло в сила Решение № 3550 от 28.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 45 състав по адм. дело № 7727 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 10864 от 07.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7813 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 250,24 лв./MWh, в т. ч.:

2. Премия по чл. 33 от ЗЕ (без ДДС) – 179,59 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС)

– 125,90 лв./MWh;

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 4 749 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 4 529 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 708 хил. лв. и променливи – 2 821 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 5 575 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 3,95%;
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 6 200 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 25 400 MWh.

В заседанието по **точка пета** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров – за и Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.6. Комисията, след като разгледа **влязло в сила Решение № 275 от 10.01.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 7724 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11107 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 1399 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 6 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:**

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 6, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация-Враца“ ЕАД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 190,49 лв./MWh, премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (ЗЕ) (без ДДС) – 119,84 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 79,59 лв./MWh, при ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 17 057 хил. лв., в т. ч.: разходи – 16 312 хил. лв., от които условно-постоянни – 5 347 хил. лв. и променливи – 10 965 хил. лв., регулаторна база на активите – 11 007 хил. лв., норма на възвръщаемост – 6,77%, количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 56 048 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 80 179 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 275 от 10.01.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 55 състав по адм. д. № 7724/2018 г., оставено в сила с Решение № 11107 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 1399 от 2019 г., се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 6, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона. ВАС е приел, че първоинстанционното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

По отношение на конкретните ценообразуващи елементи, коригирани от КЕВР в посока намаление, спрямо заявените размери на разходите от „Топлофикация – Враца“ АД, касационната инстанция намира следното:

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на направеното възражение от

„Топлофикация – Враца“ ЕАД относно разходите за закупуване на квоти емисии парникови газове. Според касационната инстанция, позовавайки се на чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), АССГ правилно е приел, че в тази част оспореното решение на регулатора противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им. ВАС е отбелязал, че изводът на първоинстанционния съд се потвърждава от заключението на съдебно технико-икономическата експертиза (СТИЕ), в което са направени следните фактически установявания: разликата между прогнозно емитираните въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. - 44 902 тона CO₂ и прогнозно разпределените безплатни квоти за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО - 11 907 тона CO₂ оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията в експертизата той възлиза на 32 995 тона CO₂ (32 995 квоти емисии парникови газове).

Според съда, съществен е спорът по определената от КЕВР средно претеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/тон. От една страна са данните, изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/тон, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/тон до 12,37 евро/тон, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/тон. Също така по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона 8,40 евро/тон - 13,60 евро/тон през процесния ценови период. От друга страна, съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м.януари 2018 г. е била в диапазона 8 евро/тон - 9 евро/тон, като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 г. Към средата на годината в края на м. юни 2018 г. (преди постановяване на Решение № Ц-10 от 2018 г.) е на нива около 15 евро/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 евро/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м.ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 евро/тон, след което достига и преминава нивото от 20 евро/тон през м. декември 2018 г. Изчислената от СТИЕ среднопретеглената цена на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. - 03.12.2018 г., е 15,15 евро/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 евро/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена е 18,92 евро/тон.

Установено е също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental Exchange (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Въз основа на изложените данни следва, че за жалбоподателя „Топлофикация – Враца“ ЕАД, след приспадане на безплатните квоти за периода – 11 907 тона CO₂, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период възлиза на 32 995 тона. Съгласно СТИЕ при покупната цена, приета от КЕВР - 8,91 евро/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените, се изчисляват в размер на 575 103 лв. При по-висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид, в следствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават: - при цена от 15,00 евро/тон (29,34 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 968 073 лв.; при цена от 20,00 евро/тон (39,12 лв./тон) стойността на разходите за квоти е 1 290 764 лв.

Касационната инстанция отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на

вещите лица по СТИЕ, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост на капитала.

ВАС приема, че при тези данни и фактически установявания АССГ е обосновал законосъобразен правен извод за основателност на възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Правилно и законосъобразно АССГ е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството и прогнозното количество недостиг на емисиите, които дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК).

Касационната инстанция приема, че АССГ обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). КЕВР също така не се е съобразила с ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС посочва, че позовавайки се на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, първоинстанционният съд правилно е приел, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените за периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период. Разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, представляват променлив разход по смисъла §1, т. 10 от Допълнителната разпоредба на НРЦТЕ, тъй като пряко зависят от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2018 г. – 30.06.2019 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти, представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. В тази връзка, съдът прави извод, че като не е признала този разход на жалбоподателя в заявения размер, КЕВР е постановила решение в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Враца“ ЕАД по отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, като излага следните мотиви: Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитал. Съгласно т. 40 от глава втора, раздел трети от Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ), нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. От заключението на приетата по делото експертиза се установява, че дружеството е заявило норма на възвръщаемост на привлечения капитал като среднопретеглена, съгласно т. 40 от Указанията-НВ според договорените лихви и тегла на

заемите в размер на 8.02%. Комисията обаче, позовавайки се на т. 41 от Указанията-НВ е определила пределна пазарна цена на привлечения капитал за всички дружества в сектор „Топлоенергетика“ на база на статистически данни на Българската народна банка (БНБ) за 2017 г. в размер на 3.91%. Според касационната инстанция по този ценообразуващ елемент АССГ правилно е приел, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указанията-НВ, а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. ВАС отбелязва, че за да достигне до този извод първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон въз основа на установените по делото обстоятелства, като е приел незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвръщаемост. С обжалвания административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2017 г. ВАС споделя приетото от АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2017 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за жалбоподателя размер по правно обвързващи го договори за кредит с по – високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което според съда е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указанията-НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В случая, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 8.02% на 3,91%, спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2017 г. по данни от БНБ. От изложеното, ВАС приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечения капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това, включването в цените нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка, в съдебното решение се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост, с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Касационната инстанция споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Враца“ ЕАД по отношение на разходите за амортизации. Приема за правилни изводите на първоинстанционния съд, че съгласно чл. 9, ал. 6 от

НРЦТЕ, чл. 14, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), а също и т. 31 от Указанията-НВ разходите за амортизации се изчисляват на основата на обоснован от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация. Разходите за амортизации в производството на „Топлофикация – Враца“ ЕАД не са коригирани от Комисията, но разходите за амортизации в преноса са намалени спрямо заявените, на база отчетната стойност на ДМА в преноса на топлинна енергия, съгласно справка № 2 „РБА“ и при 25 г. срок за амортизация, като КЕВР е приложила приетия общ подход за всички дружества - разходите за амортизации за регулаторни цели да бъдат изчислени при еднакъв полезен живот на активите – в преноса 25 години. ВАС се позовава на заключението на приетата поделото експертиза, според което не е признат предложението от жалбоподателя полезен живот на активите, без да са изложени конкретни аргументи. Констатирано е от експертите, че няма данни как Комисията е достигнала до приетия полезен живот на активите в преноса от 25 години, при положение че за предходния регулаторен период този срок е бил определен от КЕВР на 20 години. Според експертизата, признаването на еднакъв полезен живот за всички активи в производството, съответно в преноса, не отчита различния полезен живот по групи активи. Това може да доведе до предимство за топлофикационни предприятия, при което делът на активите с по – дълъг полезен живот от средно приетия от КЕВР е по – голям, в сравнение с дружества с инвестиции в нови инсталации и активи, чийто полезен живот е по – кратък от приетия от Комисията. По тази причина е икономически обосновано да бъде приет полезен живот на активите по групи активи за регулаторни цели, а не общо за всички активи в преноса или в производството, и този полезен живот, приет от Комисията, да не се променя за всеки регулаторен период, без наличие на основание за това. Комисията е обосновала по същество непризнаването на разходите в заявения размер със своята оперативна самостоятелност, а именно, че може да ограничи нивото на определен разход, в случай на лошо финансово състояние на дружеството и драстично по-високи цени, в сравнение с предприятията от сектор „Топлоенергетика“. С поред ВАС, това противоречи на общия подход, изложен от самата Комисия в мотивите на оспорвания акт - разходите за амортизации за регулаторни цели да са изчислени на база отчетната стойност на активите за производство и пренос и съответните амортизационни квоти при 15 г. за активите в производството и 25 г. за активите в преноса на топлинна енергия. Специфично проявление на равенството при издаването на административни актове е задължението на административния орган да разрешава сходните случаи еднакво. Намаляването на нивото на разходите за амортизации на дружеството в противоречие с мотивирания от самата Комисията общ подход е пример за несъразмерност при упражняване на оперативната самостоятелност в нарушение на чл. 6 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

ВАС приема за правилни изводите на административния съд за незаконосъобразност на извършената с оспорения административен акт корекция по отношение разходите за ремонт. Касационната инстанция посочва, че без да си изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая (в нарушение на чл. 35 от АПК) и при липса на мотиви, общите разходи за ремонт на жалбоподателя са коригирани от КЕВР от 3 190 хил.лв. на 1 431 хил. лв. Съдът се позовава на приетата по делото експертиза, според която разходите за ремонтно-възстановителни дейности, заявени от „Топлофикация – Враца“ ЕАД, са технически обосновани. Установено е, че ремонтната програма на „Топлофикация - Враца“ ЕАД е съобразена с препоръките на производителите на оборудването, възстановяващи и гарантиращи производствения капацитет, нормалната експлоатация и заложения проектен ресурс на енергийните съоръжения. Сключени и представени са договори за доставка на резервни части, за планово техническо обслужване и аварийни ремонти. В експертизата също така е прието, че разходите за ремонт на „Топлофикация – Враца“ ЕАД са икономически обосновани, доколкото са технически обосновани и не представляват инвестиция. В тази връзка вещите лица не са

възприели изводите на КЕВР, че планираните основни ремонти и подмяна на тръбни участъци от топлопреносната мрежа представляват инвестиция, която ще се включи в регулаторната база на активите за следващия ценови период. Същевременно за правилно е възприето становището на жалбоподателя, че предвидените разходи не са с инвестиционен характер, тъй като не повишават енергийната ефективност на съоръжението, а целят запазване на техническите характеристики, както и че се планират неотложни ремонти в по – голям обем. Вещите лица също така обръщат внимание на проблема за разликата в полезния срок по отношение на генераторите - КЕВР признава разходи за амортизации за осреднен срок от 15 години за активите в производството, а основните ремонти възстановяват характеристиките на актива за много по-кратък период. Непризнаването на присъщо-необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосноваваните разходи, което рефлектира в намаление на утвърдената възвращаемост. Според съда, по този начин са нарушени принципите за съразмерност и равнопоставеност в административното производство, закрепени освен в чл. 6 и чл. 8 от АПК, но и в специалния закон - чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между енергийните предприятия.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спази указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 6, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Враца“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.09.2018 г., тъй като с Решение № Ц-15 от 01.10.2018 г. Комисията е утвърдила изменение на цените, считано от 01.10.2018 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен технико-икономически анализ при съобразяване на указанията на съда, дадени в мотивите на Решение № 275 от 10.01.2019 г. на АССГ, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 7724/2018 г., оставено в сила с Решение № 11107 от 17.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 1399 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация – Враца“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на емисионни квоти:

Разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Враца“ ЕАД са определени в размер на 1 892 хил.лв. (32 995 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 32 995 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 11107 от 17.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 1399 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (44 902 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (11 907 тона CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54

лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 - „НВК“, от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2017 г. е 8,02%. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е определена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,91%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2017 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,91%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на

възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

3. Разходи за амортизации:

Разходите за амортизации в преноса на топлинна енергия са коригирани от 190 хил. лв. на 94 хил. лв. или с 96 хил. лв. в съответствие с отчетната стойност на ДМА в преноса на топлинна енергия, съгласно справка № 2 „РБА“ и съответната амортизационна норма при 25 г. срок за амортизация, което е обосновано за целите на ценовото регулиране. Разходите за амортизации се изчисляват на основата на обоснован от дружеството и признат от комисията технически и икономически полезен живот на активите, чрез прилагане на линеен метод на амортизация.

При определяне на амортизационните квоти е съобразен техническият полезен живот на активите, като по отношение на активите в преноса са взети предвид извършените инвестиции в мрежата с подмяна на тръбите с предварително изолирани, което води до по-дълъг полезен живот.

Допълнителен аргумент относно приемането на различни осреднени срокове за амортизиране за различните регулаторни периоди, е тежестта на цените на горивата и на квотите въглеродни емисии.

По отношение на подхода за групиране на активите, следва да се отчете, че нормативното основание за определянето на цените на топлинната и на електрическата енергия са НРЦТЕ и НРЦЕЕ. В тях не са посочени изисквания относно начина на групиране на активите при определяне на амортизационните квоти, поради което преценката на КЕВР се извършва при условията на оперативна самостоятелност и е подробно аргументирана. Активите са групирани съобразно регулираните дейности, за които на дружествата се утвърждават цени, а именно: активи в производството и активи в преноса. Разпоредбите на данъчното законодателство са неприложими при определяне на цени, които подлежат на регулиране по реда на ЗЕ, видно от разпоредбите на чл. 9, ал. 6 от НРЦТЕ, чл. 14, ал. 4 от НРЦЕЕ, а също и т. 31 от Указания - НВ, които изискват разходите за амортизации да се изчисляват на основата на обоснован от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите. От друга страна, следва да се отчете, че групирането на активите за данъчни цели е извършено с правни норми от данъчното законодателство, докато в енергийното законодателство такива разпоредби не са приети. Предвид действащите разпоредби на НРЦТЕ, НРЦЕЕ и Указания - НВ възприетият от Комисията подход с отчитане на осреднен полезен живот на всички активи в производството и в преноса, без детайлизиране на активите по групи и отчитане на техния технически и икономически живот поставя всички дружества в равнопоставено положение относно включването на този разход в цените. Детайлизирането на отделните активи и стремежът на регулатора да фиксира техническия им живот ще провокира дискусии и спорове с представяне на субективни аргументи на отделните страни.

Освен това, следва да се има предвид, че при възприемане на специфичния подход, избран в счетоводната политика на всяко отделно регулирано дружество, предприятията и техните клиенти няма да бъдат третирани равнопоставено, което е императивно изискване на чл. 23, т. 5 от ЗЕ. В тази връзка и доколкото техническите и експлоатационните характеристики на енергийните обекти за производство на електрическа и топлинна енергия и за пренос на топлинна енергия на всички регулирани дружества са служебно известни на регулаторния орган, е извършена обобщена оценка на техния полезен живот, като е прието за целесъобразно за регулаторни цели да се приемат единни амортизационни квоти за активите в производството и в преноса на топлинна енергия.

4. Разходи за ремонт:

Разходите за ремонт са коригирани от 3 190 хил. лв. на 550 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 198,09 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 127,44 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 80,43 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1. и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 17 551 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 16 802 хил. лв., от които условно-постоянни – 4 466 хил. лв. и променливи – 12 336 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 11 068 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 6,77%;
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 56 048 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 80 179 MWh.

Изказвания по т.6.:

Докладва И. Александров. Относно разходите за закупуване на емисионни квоти. Това дружество е изцяло на природен газ и количествата на емисионните квоти нямат отношение с промяна на микса в прогнозата и отчета. Отново работната група е използвала емисиите, които съответстват на вложеното количество гориво и с новата цена от 21,24 евро/тон са изчислени разходите за емисионни квоти.

По отношение на нормата на възвръщаемост. Мотивите на работната група са същите, с оглед на това да се запази нормата на привлечения капитал от 3,91 (в сравнение с изисканата от дружеството: 8,02%).

По отношение на разходите за амортизации. Имало е необходимост от представяне на обстойни мотиви. Работната група е направила това и те са изложени на стр. 7. Запазени са амортизационните квоти такива, каквито са били в предходното решение.

По отношение на разходите за ремонти. И. Александров подчерта, че отново работната група е ползвала отчетната стойност на разходите за ремонт, която е много по-ниска от тази, която е работната група е поставила в решението към онзи момент, но както за това дружество, така и за другите дружества основният фактор за повишението на цените е цената на емисиите. Тези промени, които работната група е направила са отразени в ценовия модел.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 275 от 10.01.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 7724 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11107 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 1399 от 2019 г., работната група предлага:

1. Да приеме Комисията настоящия доклад;

2. Да утвърди на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г. (И. Александров обърна внимание, че периодът е по-кратък, защото цените са променени с друго решение на Комисията):

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 198,09 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 127,44 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 80,43 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1. и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 17 551 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 16 802 хил. лв., от които условно-постоянни – 4 466 хил. лв. и променливи – 12 336 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 11 068 хил. лв.;

- *Норма на възвръщаемост – 6,77%;*
- *Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 56 048 MWh;*
- *Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 80 179 MWh.*

И. Н. Иванов уточни, че това е дружество с относително малка корекция по отношение на останалите, които са разгледани и се касае само за периода на третото тримесечие до 30.09.2018 г.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 275 от 10.01.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 7724 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11107 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 1399 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация – Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 198,09 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 127,44 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 80,43 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1. и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 17 551 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 16 802 хил. лв., от които условно-постоянни – 4 466 хил. лв. и променливи – 12 336 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 11 068 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 6,77%;
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 56 048 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 80 179 MWh.

В заседанието по **точка шеста** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров – за и Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.7. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4240 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 4 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените

указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 4, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация-Бургас“ ЕАД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 167,28 лв./MWh; премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 96.63 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66.83 лв./MWh, при ценообразуващи елементи: Необходими годишни приходи – 27 133 хил. лв., в т. ч.: разходи – 25 876 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 436 хил. лв. и променливи – 19 440 хил. лв., регулаторна база на активите – 16 896 хил. лв., норма на възвръщаемост – 7.44%, количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 037 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 138 101 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 4240 от 2019 г., е отменено Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 4, и върната преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административните правила, но в противоречие с материалния закон при определяне на ценообразуващите елементи – разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове, разходи за ремонт, разходи за заплати и възнаграждения и норма на възвръщаемост на привлечения капитал.

Касационната инстанция посочва, че позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), АССГ правилно е приел, че в тази част оспореното решение на регулатора противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им. Това е така, защото КЕВР не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС споделя извода на АССГ, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените за периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период. Касационната инстанция споделя и извода на АССГ, че на основание Директива 2009/29/ЕО топлофикационните дружества получават разпределяне на безплатни количества квоти за емисии на парникови газове, но тези квоти, съгласно схемата за безплатно разпределение намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. По силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му

дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Именно въз основа на тези си законови задължения жалбоподателят трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи. Касационната инстанция посочва, че видно и от комплексната технико-икономическа експертиза (КСТИЕ), вещите лица установяват, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. Както вече се посочи, съгласно чл. 48, ал. 1 ЗОИК, топлофикационните дружества, включително „Топлофикация – Бургас“, имат задължението за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. В случай на недостиг на квоти, т.е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. В тази връзка ВАС прави извод, че КЕВР не е признала заявления от дружеството разход в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

Съдът посочва, че въз основа на назначената по делото експертиза е установено, че разликата между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (73 565 тона CO₂) и предварително разпределените безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (23 959 тона CO₂) оформят недостиг на квоти, възлизащ на 49 606 единици квоти, които трябва да бъде закупен от дружеството през новия ценови период. По отношение на заявените от дружеството за ценовия период прогнозното количество емисии – 73 565 тона (вкл. безплатни и за закупуване) в оспореното решение на КЕВР не са изложени мотиви, както и в съдебното производство не са оспорени данните по СТИЕ.

Съществен е спорът по определената от КЕВР средно претеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/тон. От една страна са данните изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/тон, а през първо тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/тон до 12,37 евро/тон, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/тон. Също така по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона 8,40 евро/тон – 13,60 евро/тон през процесния ценови период.

От друга страна, съдът посочва, че съгласно заключението на експертизата по данни на Европейска енергийна борса (EEX – European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. януари 2018 г. е била в диапазона 8 евро/тон - 9 евро/тон, като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 година. Към средата на годината в края на м. юни 2018 г. (преди постановяване на Решение № Ц-10 от 2018 г.) е на ниво около 15 евро/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 евро/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м. ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 евро/тон, след което достига и преминава нивото от 20 евро/тон. Изчислената от

експертизата среднопретеглена цена, на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. е 15,34 евро/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 евро/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена е 19,05 евро/тон. От началото на 2019 г. цената продължава да се покачва и среднопретеглената цена за периода от 01.01.2019 г. е 22,90 евро/тон.

Съдът приема за установено, също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental Exchange (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции, но не и за целите на ценообразуването при регулиране от КЕВР и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Въз основа на данните за дружеството „Топлофикация – Бургас“ ЕАД след приспадане на безплатни квоти за периода – 23 959 тона, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период са 49 606 тона.

Съгласно экспертизата при покупна цена - приетата от КЕВР - 8,91 евро/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 1 455 440 лв., като при по-висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид, в следствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават – като при цена от 20,00 евро/тон (39,12 лв./тон) възлизат на стойност 1 940 587 лв.

ВАС отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост.

При тези данни и констатации, касационната инстанция споделя извода на АССГ за основателност на възражението на дружеството за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии.

Касационната инстанция приема, че правилно и законосъобразно АССГ е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството, както и прогнозното количество недостиг на емисиите, които дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от ЗОИК. Обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ.

ВАС е отхвърлил твърдението, че КЕВР е извършила цялостен анализ на установената тенденция за повишаване на борсовите цени, но и на нейната устойчивост. В тази връзка е посочил, че при възприет от самия регулатор диапазон от 8.40 евро/тон – 13.60 евро/тон е определена среднопретеглена цена от 8.91 евро/тон, видно от мотивите на решението въз основа на предложението на други дружества. Съдът е приел за вярно твърдяното, че целта на ЗОИК е намаляване на вредните емисии от парникови газове, но според ВАС, в обжалваното пред съда решение КЕВР не е изложила обстоятелства, основаващи с оглед използваното гориво и технологичен процес за жалбоподателя да е налице възможност да го осъществи и в какъв обем.

Относно разходите за ремонт, съдът е приел, че КЕВР е намалила разхода без подробен анализ на заявените от дружеството, като необходими разходи, съобразно характеристиката на използваните съоръжения и необходимостта им в конкретния период. От приетата по делото комплексна технико-икономическа експертиза се установява, че обслужванията и ремонтите на шестте газо-бутални двигателя са технически необходими и обосновани, съгласно препоръките на производителя с цел гарантиране на нормалната експлоатация на енергийните съоръжения и поддържане на предложения проектен ресурс. ВАС споделя приетото от АССГ, че с решението си КЕВР не е дала отговор кои конкретни позиции и пера от предвидената ремонтна програма не признава, на база на

анализ на представените с предложението данни, а при необходимост да изисква и конкретизацията им. Според съда, приетото, че включената стойност за новия период е значително по-висока от отчетената стойност през базовата година само по себе си не основава наличието на необходимост от извършване на ремонти в новия период в заявения обем и стойност.

По отношение на разходите за заплати и възнаграждения ВАС приема, за правилен извода на АССГ, че КЕВР, прилагайки един и същ процент увеличение, без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, е нарушила принципите на съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), както и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощията си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия, като не е отчетена спецификата на всяко конкретно дружество и респективно не позволява на дружествата със заплати по-ниски от средномесечните за сектора да достигнат тези нива. Според съда, предвиденото увеличаване няма да преодолее съществуващото изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 769 лв., съгласно данни на Националния статистически институт (НСИ). ВАС споделя приетото от АССГ, че при прилагане на общия подход е нарушен принципът на чл. 23, т. 3 от ЗЕ и по отношение на дружеството не е отчетено значителното изоставане от средната заплата за отрасъла. ВАС посочва, че видно от експертизата, достигането на средна заплата за дружеството от 1 345 лв. на месец при увеличение с 10% няма да достигне посочените нива на заплата в отрасъла, нито ще бъдат достигнати през следващия ценови период, на който се позовава регулатора, предвид на това, че изоставането от останалите дружества в отрасъла не може да бъде достигнато при прилагане на общи подход и увеличение с 10% спрямо всички дружества. Съдът се позовава на заключението на експертизата, че 10% увеличение на разходите за възнаграждения на всички дружества, не отчита пазара на труда в различните региони на страната. В тази връзка ВАС приема за законосъобразен извода на АССГ, че в тази си част решението на КЕВР е поставено в нарушение на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, след като регулаторът не е осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не отчита спецификата на конкретно дружество - „Топлофикация – Бургас“ ЕАД. Според съда, еднаквото третиране изисква не прилагане на един и същ процент увеличение спрямо всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, а изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество.

По отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, ВАС е приел за незаконосъобразна извършената корекция от КЕВР. „Топлофикация – Бургас“ ЕАД е заявило „норма на възвръщаемост на привлечения капитал“ в размер на 8,09 %, като с оспореното решение на КЕВР е определен размер от 3,91 %. ВАС споделя приетото от АССГ, че по този ценообразуващ елемент регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ), а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. С административния акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на Българската народна банка (БНБ) към 31.12.2017 г. Касационната инстанция е споделила извода на АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2017 г. да се прилагат към кредити, привличани от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито

възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Според съда, включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за жалбоподателя размер по правнообвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указанията-НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Касационната инстанция посочва, че в настоящия случай, видно от оспорения административен акт, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 8.09% на 3,91% спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2017 г. по данни от БНБ. По изложените мотиви ВАС приема за правилен извода на АССГ, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечения капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това, включването в цените нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка, ВАС посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 4, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Бургас“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.09.2018 г., тъй като с Решение № Ц-15 от 01.10.2018 г. Комисията е утвърдила изменение на цените, считано от 01.10.2018 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат

приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен технико-икономически анализ при съобразяване на указанията на съда, дадени в мотивите на Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на АССГ, трето отделение, 7 състав по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 4240 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на емисионни квоти:

Разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД са определени в размер на 2 061 хил.лв. (49 606 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 49 606 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на ВАС по адм. дело № 4240 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (73 565 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (23 959 тона CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходи за ремонт

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 4, КЕВР е коригирала заявените от дружеството разходи за ремонт от 2 100 хил. лв. на 890 хил. лв. или с 1 210 хил. лв. За регулаторния/ценови период „Топлофикация-Бургас“ ЕАД е отчетло 514 хил. лв. разходи за ремонт, поради което е обосновано заявените от дружеството разходи за ремонт да бъдат коригирани до нивото на отчетените такива.

3. Разходите за заплати и възнаграждения:

Разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД са определени в размер на 2 487 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 2 635 хил. лв., като същите са намалени с 148 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 10%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Бургас е в размер на 975 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ, на адрес <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включените в цените на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 158 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 312 лв.

4. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2017 г. е 8,09%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,91%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2017 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,91%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ошектило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно

предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 176,05 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 105,40 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,92 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 28 085 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 26 819 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 060 хил. лв. и променливи – 20 759 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 17 014 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 7,44%;
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 037 MWh.
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 138 101 MWh.

Изказвания по т.7.:

Докладва И. Александров. По отношение на разходите за закупуване на емисионни квоти. Изчислен е общият размер на необходимите средства, като 49 606 тона са умножени по цената за емисионните квоти за периода.

По отношение на разходите за ремонт. Отново подходът е да се следва отчетната стойност на дружеството. Тя е намалена значително от стойността, която е в решението - 514 хил. лв. реално работната група е включила в ценовия модел като разходи за ремонт.

По отношение на разходите за заплати. Работната група е мотивирала допълнително повишението на разходите за заплати на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД с 10%, като е направила анализ на средната работна заплата в Бургас (975 лв.). При 158 бр. персонал, средната работна заплата за дружеството „Топлофикация – Бургас“ е 1312 лв.

По отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. Запазена е приетата стойност от 3,91%, като съответните мотиви са изложени подробно в доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 7 състав, по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4240 от 2019 г., работната група предлага на Комисията:

1. Да приеме настоящия доклад;

2. Да утвърди на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г.:

- 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 176,05 лв./MWh;*
- 2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 105,40 лв./MWh;*
- 3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,92 лв./MWh;*
- 4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:*
 - Необходими годишни приходи – 28 085 хил. лв., в т. ч.:*
 - Разходи – 26 819 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 060*

хил. лв. и променливи – 20 759 хил. лв.;

○ Регулаторна база на активите – 17 014 хил. лв.;

○ Норма на възвръщаемост – 7,44%;

■ Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 037 MWh.

■ Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 138 101 MWh.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1293 от 28.02.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 7 състав, по адм. дело № 7736 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 11110 от 17.08.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4240 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 176,05 лв./MWh;

2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 105,40 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,92 лв./MWh;

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:

■ Необходими годишни приходи – 28 085 хил. лв., в т. ч.:

○ Разходи – 26 819 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 060 хил. лв. и променливи – 20 759 хил. лв.;

○ Регулаторна база на активите – 17 014 хил. лв.;

○ Норма на възвръщаемост – 7,44%;

■ Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 037 MWh.

■ Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 138 101 MWh.

В заседанието по **точка седма** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров – за и Евгения Харитоновна – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

РЕШЕНИЯ ОТ ЗАСЕДАНИЕТО:

По т.1. както следва:

1. Приема доклад с вх. № Е-ДК- 1024 от 14.12.2020 г. относно заявление с № Е-15-20-57#1 от 11.12.2020 г., подадено от „Булгаргаз“ ЕАД за утвърждаване на цена за месец януари на 2021 г., по която общественият доставчик ще продава природен газ на крайните

снабдители и на лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия;

2. Насрочва открито заседание за разглеждане на доклада по т.1 на 23.12.2020 г. от 10:00 ч.;

3. Откритото заседание по т. 2 да бъде проведено по реда на решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8, на Комисията за енергийно и водно регулиране;

4. За присъствено или виртуално участие в откритото заседание да бъдат покани лицата, представляващи „Булгаргаз“ ЕАД или други, упълномощени от тях представители на дружеството;

5. Докладът, датата и часът на откритото заседание по т. 2 да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията.

По т.2. както следва:

Утвърждава на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.: 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 204,25 лв./MWh;

По т.3. както следва:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация - Перник“ АД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.: 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 161,20 лв./MWh;

По т.4. както следва:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.: 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 191,00 лв./MWh;

По т.5. както следва:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.: 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 250,24 лв./MWh;

По т.6. както следва:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация – Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г.: 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 198,09 лв./MWh;

По т.7. както следва:

Приема доклада и утвърждава на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г.: 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 176,05 лв./MWh;

Приложения:

1. Доклад с вх. № Е-ДК- 1024 от 14.12.2020 г. относно заявление с № Е-15-20-57#1 от 11.12.2020 г., подадено от „Булгаргаз“ ЕАД за утвърждаване на цена за месец януари на 2021 г.

2. Доклад с вх. № Е-Дк-1025 от 14.12.2020 г. и Решение на КЕВР № Ц-42 от 17.12.2020 г. относно „Топлофикация - Русе“ ЕАД.

3. Доклад с вх. № Е-Дк-1026 от 14.12.2020 г. и Решение на КЕВР № Ц-43 от 17.12.2020 г. относно „Топлофикация-Перник“ АД.

4. Доклад с вх. № Е-Дк- 1027 от 14.12.2020 г. и Решение на КЕВР № Ц-44 от 17.12.2020 г. относно „Топлофикация – Сливен“ ЕАД.

5. Доклад с вх. № Е-Дк-1028 от 14.12.2020 г. и Решение на КЕВР № Ц-45 от 17.12.2020 г. относно „Топлофикация – Габрово“ ЕАД.

6. Доклад с вх. № Е-Дк-1029 от 14.12.2020 г. и Решение на КЕВР № Ц-46 от 17.12.2020 г. относно „Топлофикация – Враца“ ЕАД.

7. Доклад с вх. № Е-Дк-1030 от 14.12.2020 г. и Решение на КЕВР № Ц-47 от 17.12.2020 г. относно „Топлофикация – Бургас“ ЕАД.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

.....
(Г. Добрев)

.....
(А. Йорданов)

.....
(В. Владимиров)

.....
(Е. Харитонова)

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

Р. ТОТКОВА

Протоколирал:

(И. Зашева - главен експерт)